

Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting
en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Jannes Douma
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Druk

Ten Brink, Meppel

Vormgeving

Content Innovators, Alphen a/d Rijn

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend uitgave

Voor informatie over het aanleveren
van kopij graag contact opnemen met
de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij
voor de volgende uitgave van
Marechaussee Contact is 18 november 2015

inhoud

3	Observaties van de voorzitter
4	Nestelpennen, actuele berichten over de KMar
6	Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
7	Teambuilding voor reservisten
8	De geschiedenis van het Wapen
10	Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
13	Oud-dienstplichtigen, kennismaking met nieuwe redacteur!
16	Indië – Welke taken werden in Nederlands-Indië verricht?
18	Deel XXIV van de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
20	De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse
22	SMC-Allerlei
26	Personalia
27	SMC-Informatie

Foto omslag:
CKMar Hans Leijtens, Gouverneur der
Residentie, te paard tijdens Prinsjesdagdefilé 2015.

Observaties voorzitter

Op 2 oktober waren we onder prima weersomstandigheden voor de zestiende keer in Apeldoorn bijeen voor onze KMar Veteranendag. Bij de herdenking van de gevallen hield CKMAR, luitenant-generaal dr. Hans Leijtens, traditiegetrouw en nu voor hem voor de laatste keer een toespraak. Hij toonde in zijn toespraak zijn betrokkenheid bij de veteranen en hun achterban en gaf aan in de nabije toekomst als veteraan ook graag deel te willen nemen aan deze bijeenkomst. Na zijn toespraak werd het woord gegeven aan luitenant-generaal b.d. Ted Meines. Op emotionele wijze gaf hij aan dat een ieder als rader in het geheel van wezenlijk belang is. Een luid applaus - niet gebruikelijk bij een militaire plechtigheid - gaf aan dat hij velen met zijn woorden had geraakt. Na de plechtigheid was er in de in de oude parkeerkuil geplaatste tent volop gelegenheid om oude banden aan te halen. Aan het geroezemoes was te merken dat men elkaar veel had te vertellen! Tegen het eind van de middag keerde een ieder tevreden huiswaarts. Op onze website kunt u meer informatie over deze weer voortreffelijk georganiseerde dag aantreffen, waar ook de door CKMAR gehouden toespraak is na te lezen.

Op 15 oktober was ik aanwezig bij de opening van het nieuwe indrukwekkende gebouw van de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten. De openingshandeling werd verricht door de minister van defensie, Hare Excellentie mevrouw J.A. Hennis-Plasschaert. In het decembernummer van ons blad en op onze website kunt u zien hoe dat heeft plaatsgevonden. Wat een verschil met 1975. Toen de brigade werd opgericht was de sterkte 36 personen. Die eenheid kon heel goed worden gehuisvest op Fort de Bilt. Nu zijn ongeveer 450 personen aan deze brigade verbonden. Door de groei in de laatste jaren was men over verschillende gebouwen verdeeld. Nu verblijft men in een schitterend en indrukwekkend groot pand te Soesterberg, een pand dat geheel voldoet aan de eisen die aan en door deze speciale eenheid worden gesteld.

Helaas kon ik op 15 oktober niet deelnemen aan de jaarlijkse vriendendag van de Stichting Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee. Als directeur van ons museum mocht ik vele jaren gastheer zijn, nu is deze rol toebedeeld aan mijn opvolger. Kolonel b.d. Willem Geense heeft de door hem geschreven brochure nr. 46 met als titel 'De Bijstandsverlening 1814 – 1940' gepresenteerd, deze brochure is bij het museum te verkrijgen. Na zijn presentatie heeft kolonel b.d. mr. C.P.C. Kujs de betrokkenheid van de KMar bij de vliegcrash MH 17 toegelicht. Van velen heb ik vernomen dat zij hebben genoten van dit samenzijn.

Voor onze Algemene Reünie van 29 oktober hebben zich, terwijl ik dit schrijf, al 249 begunstigers aangemeld. Roel Gras en de leden van zijn reüniecommissie hebben een en ander weer

voortreffelijk voorbereid. Ik verwacht dat we net als in voorgaande jaren een heel geslaagde dag met elkaar zullen hebben. Op onze website zullen we daar z.s.m. verslag van doen.

Op 5 november aanstaande zal luitenant-generaal dr. Hans Leijtens op het Binnenhof het commando over de Koninklijke Marechaussee overdragen aan luitenant-generaal mr. Harry van den Brink EMPM. We zullen op onze website verslag doen van deze plechtigheid. In de nabije toekomst hopen we in Marechaussee Contact een interview met de nieuwe CKMAR te kunnen plaatsen. Luitenant-generaal Leijtens danken we voor wat hij ook voor onze stichting (hij is onder andere enige tijd onze vice-voorzitter geweest) heeft gedaan. Wij wensen hem heel veel succes en sterkte toe in zijn nieuwe werkomgeving bij de Belastingdienst. Luitenant-generaal Van den Brink wensen wij veel wijsheid en werkplezier in de nieuwe functie toe. Hij neemt in woelig vaarwater het roer over de Koninklijke Marechaussee over. De door zijn voorganger geïnitieerde reorganisatie is nog in volle gang. Wij wensen hem veel succes toe bij het afronden van deze voor het Wapen zo zeer ingrijpende verandering van werkwijze en structuur.

Tenslotte wil ik nog kort stilstaan bij ons museum. In het vorige nummer heb ik op pagina 22 verwezen naar het op 5 juli 2011 op onze website in de rubriek bestuursmededelingen geplaatste artikel over de discussie die over ons museum werd gevoerd. Die discussie is uiteindelijk beslecht met de bruikleenovereenkomst die door de toenmalige voorzitter van de Stichting Museum KMar met defensie is gesloten. Deze bruikleenovereenkomst zou ingaan op het moment dat defensie met de Koninklijke Stichting Defensiemusea (KSD) een beheersovereenkomst zou hebben gesloten. Voor zover ik weet is dat nog niet gebeurd. Recent leek het er even op dat de leiding van de KSD nu al aan het gestelde in deze bruikleenovereenkomst wilde gaan tornen. Voor zover ik op dit moment weet wil men vanuit defensie zich echter als betrouwbare contractpartner de komende jaren houden aan de gemaakte afspraken en zal men daar binnen de KSD rekening mee moeten houden. We houden u op de hoogte.

Ik wens u weer heel veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Luitenant-generaal dr. Hans Leijtens vertrekt

Commandant Koninklijke Marechaussee, luitenant-generaal dr. Hans Leijtens, vertrekt bij de Koninklijke Marechaussee en bij Defensie. Hij wordt per 1 november benoemd tot directeur-generaal van de Belastingdienst.

De ministerraad heeft op 28 augustus besloten dat de huidige commandant Koninklijke Marechaussee, luitenant-generaal dr. Hans Leijtens per 1 november wordt benoemd tot Directeur-Generaal van de Belastingdienst. Hij is voor deze functie voorgedragen door de ministers Blok voor Wonen en Rijksdienst en Dijsselbloem van Financiën.

Luitenant-generaal Hans Leijtens (1963) volgde in mei 2012 luitenant-generaal Dick van Putten op als Commandant Koninklijke Marechaussee. Hij startte zijn loopbaan in 1985

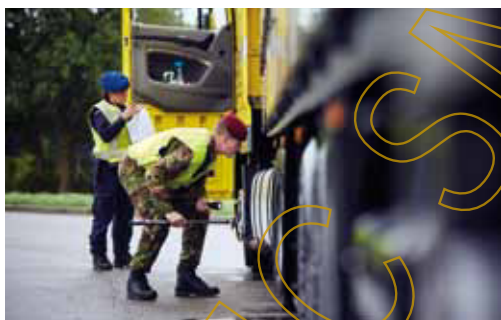
bij de Koninklijke Landmacht en stapte in 1989 over naar de Koninklijke Marechaussee. Daar doorliep hij diverse functies, onder andere op District KMar Schiphol. In 1996 onderbrak hij zijn militaire carrière met een overstap naar het bedrijfsleven, waarna hij diverse jaren als managementconsultant, organisatieadviseur en interim-manager werkte.

In 2003 keerde Hans Leijtens terug bij Defensie als docent Rechts- en Politiewetenschappen bij de Koninklijke Militaire Academie. Daarna werkte hij als beleidsadviseur bij het ministerie van Defensie. In 2008 werd hij commandant Koninklijke Marechaussee District Zuid en uiteindelijk - na onder andere een uitzending naar Afghanistan - Commandant Koninklijke Marechaussee.

Extra controles

Mobiele teams van de Koninklijke Marechaussee gaan extra controles in de grensstreek uitvoeren. Dat heeft staatssecretaris Dijkhoff medio september gezegd in Brussel.

'We gaan niet iedereen tegenhouden aan de grens. Met deze maatregel worden alleen vaker controles gedaan in de grensstreek en worden er vaker mensen uitgelicht om te controleren.' Het doel is vooral om mensensmokkelaars de wind uit de zeilen te nemen.

centra in het land. Daar stromen zij het vreemdelingentraject in. Onderzoek moet uitwijzen dat de chauffeur niets afwist van de verstekelingen. Anders wordt hij aangehouden op verdenking van mensensmokkel en doet de Marechaussee verder onder-

zoek. Teamleider bij Brigade Oostgrens-Midden eerste-luitenant Andor: 'Met een simpel "ik wist er niets van af, komen ze niet weg".'

De KMar werkt op basis van inlichtingen. Wanneer er bijvoorbeeld aanwijzingen zijn dat in een gebied mensensmokkelaars actief zijn, worden daar de controles geïntensiveerd. Tijdens MTV-controles fungeert het systeem @MIGO-BORAS als technisch hulpmiddel. Het camerasysteem boven de weg selecteert op basis van risicoprofielen bepaalde voertuigen. Vluchtelingen worden, als zij asiel aanvragen, geregistreerd en doorverwezen naar Ter Apel of één van de andere aanmeld-

De Koninklijke Marechaussee wordt bij deze inzet geassisteerd door de Koninklijke Landmacht. Een mobiele controle wordt altijd in duo's gedaan. Door een opsporingsambtenaar van de KMar te koppelen aan een landmachtmilitair, kunnen meer controles tegelijk plaatsvinden. Militairen hebben echter geen bevoegdheid zoals een opsporingsambtenaar. Daarom zijn bepaalde taken voor hen gereserveerd. Ze verzorgen bijvoorbeeld de controle in en rond het voertuig.

Vervolg voor lekken

Een in Culemborg woonachtige medewerker van de Koninklijke Marechaussee heeft vertrouwelijke informatie gelekt naar criminelen. De man is eind september veroordeeld tot een celstraf van zes maanden voorwaardelijk en een taakstraf van 240 uur.

Vorig jaar startte het Team Zware Criminaliteit van de Koninklijke Marechaussee een onderzoek naar drugshandel. Hieruit kwam naar voren dat een verdachte in het onderzoek in contact stond met iemand van de Koninklijke Marechaussee.

De medewerker heeft informatiesystemen van de Koninklijke Marechaussee misbruikt. Zo liet hij aan een drugs-smokkelaar weten of hij wel of niet op een opsporingslijst stond.

In de drugszaak zijn drie Gelderse mannen veroordeeld tot vijf, zeven en acht jaar celstraf. Zij waren betrokken bij een transport van cocaïne vanuit de Dominicaanse Republiek naar Nederland. De drugssmokkelaars maakten volgens de rechter deel uit van een criminele organisatie.

Nieuwe commandant mr. Harry van den Brink

Generaal-majoor mr. Harry van den Brink EMPM (54) is per 5 november commandant van de Koninklijke Marechaussee. Hij volgt luitenant-generaal dr. Hans Leijtens op die Defensie verlaat. Van den Brink wordt op 19 oktober bevorderd tot luitenant-generaal.

De nieuwe commandant, een geboren en getogen Harderwijker, begon in 1979 op zijn 17e als marechaussee. Hij werkte onder meer bij de beveiliging op Paleis Soestdijk en in de grensbewaking op luchthaven Schiphol.

Na afronding van de onderofficiersopleiding in 1985 werkte hij kort als instructeur. Daarna begon hij aan de officiersopleiding. In die hoedanigheid diende hij onder meer als Projectleider Calamiteiten District Koninklijke Marechaussee Luchtvaart en Chef Staf District Koninklijke Marechaussee Schiphol.

In 2011 was hij commandant van het District Schiphol. Sinds september vorig jaar is Van den Brink plaatsvervangend commandant Koninklijke Marechaussee.

Handhaving en Toezicht streeft perfectie in beveiliging na

Bedrijven die luchtvracht verzenden, luchtvaartmaatschappijen en beveiligingspersoneel op luchthavens. Drie partijen die een cruciale rol spelen in de veiligheid van de luchtvaart. De afdeling Handhaving en Toezicht van de Koninklijke Marechaussee ziet er op toe dat al deze partijen hun werk volgens de strikte regelgeving uitvoeren.

Koste wat het kost voorkomen dat kwaadwillenden bijvoorbeeld terroristische activiteiten kunnen uitvoeren tegen of met een vliegtuig. De opdracht van de afdeling Handhaving en Toezicht - opgedragen door het ministerie van Veiligheid en Justitie - is helder. Hoofd afdeling Handhaving en Toezicht luitenant-kolonel Gertjan van der Windt: 'Alles en iedereen wat aan boord kan komen van een vliegtuig moet dus worden gecontroleerd, zo ook de instanties die de controles uitvoeren.'

De afdeling Handhaving en Toezicht is de nationaal toezichthouder Beveiliging Burgerluchtvaart. Vijftig KMar-collega's houden toezicht op luchthavenexploitanten, luchtvaartmaatschappijen en luchtvrachtbedrijven. Van der Windt: 'We voeren aangekondigd en onaangekondigd inspecties en audits uit. We bezoeken bedrijven, testen de securityfilters en controleren de werkzaamheden op de platforms.'

De afdeling Handhaving en Toezicht is ook betrokken bij het

voortraject; de opleiding en certificering van personeel en bedrijven. 'Voordat een bedrijf luchtvracht mag versturen moeten ze een goed beveiligingsplan hebben. Wij controleren dat. Als alles klopt, verstrekken we het stempel "vertrouwd bedrijf" en voegen we hen toe aan een Europese database van vertrouwde bedrijven.'

'We dienen een gezamenlijk belang, namelijk het beveiligen van de burgerluchtvaart. De overheid, de luchthavens en alle externe bedrijven hebben daar belang bij', vervolgt Van der Windt. 'Niemand is blij wanneer de goede naam van een luchthaven, luchtvaartmaatschappij, bedrijf of overheid ter discussie komt te staan. Onze opmerkingen en adviezen pakken ze dus maar al te graag op. Het houdt de veiligheidsstandaard hoog. Iets waar de Nederlandse samenleving en economie ook weer de vruchten van plukt.'

Syriërs aangehouden, zij smokkelden vluchtelingen

In Eindhoven heeft de Koninklijke Marechaussee twee Syriërs aangehouden vanwege het smokkelen van honderden Syrische vluchtelingen binnen Europa. Dit meldt het Openbaar Ministerie (OM) op vrijdagmiddag 18 september.

Een jaar geleden startte onder leiding van het Landelijk Parket van het Openbaar Ministerie een strafrechtelijk onderzoek naar de hoofdverdachte, een 35-jarige man uit Eindhoven. Hij zou vermoedelijk met anderen uit winstbejag op grote schaal Syriërs die tijdelijk in Italië verbleven naar Nederland en andere West-Europese landen smokkelen. De man uit Eindhoven onderhield tijdens het onderzoek

duizenden telefooncontacten over mensensmokkel met internationaal verspreide medeverdachten. Hij organiseerde transporten en regelde auto's en chauffeurs voor het vervoer van vluchtelingen. De man stond in nauw contact met medeverdachten die op hun beurt de chauffeurs ronselden. Tijdens het onderzoek bleek dat vluchtelingen ook in Griekenland, Oostenrijk en Hongarije werden opgehaald. De mensensmokkelaars beschikten in Milaan, Athene, Wenen en Boedapest over vaste locaties waar vluchtelingen verbleven. De vluchtelingen betaalden vooraf een deel van de reissom contant. Bij aankomst betaalden zij het restant aan de chauffeur.

19 november 2015

Reünie beroepslichting 71-6 te Buren

Enthousiast gemaakt door eerdere verschenen verslagen in het blad van SMC over reünies van opleidingspelotons hebben een aantal leden van de beroepslichting 71-6 het initiatief genomen voor het organiseren van een reünie van die beroepslichting.

Met de nodige administratieve inspanning en met medewerking van SMC zijn alle leden van de beroepslichting 71-6 getraceerd.

Locatie: Marechausseemuseum Buren

Tijden: 10.30 - 17.00 uur

Kosten: € 30,00 per persoon.

Bijzonderheid: toezegging aanwezigheid van 3 kaderleden

Informatie/aanmelden: Piet Noorlander | email: piet.noorlander@politie.nl

19 december 2015

Kaarslichtevenement te Buren

Op zaterdag 19 december wordt, voor de dertiende keer, het evenement 'Buren bij Kaarslicht' georganiseerd. De straatverlichting gaat uit en de binnenstad van het historische Oranjestadje wordt gedurende twee uur - van 19.00 en 21.00 uur - uitsluitend verlicht door kaarsen en fakkels. Ieder jaar weer een drukbezocht evenement dat de bezoekers in kerststemming brengt.

Het Marechausseemuseum in het Koninklijke Weeshuis doet natuurlijk mee, een kwintet musici van het Trompetterkorps KMar zal optreden in de dependance. Ook re-enactors van 'Living History Koninklijke Marechaussee' zullen aanwezig zijn.

29 oktober 2015

Herinnering

Algemene SMC-reunie te Harskamp

De jaarlijkse Algemene Reünie wordt dit jaar gehouden op donderdag, 29 oktober 2015.

Locatie: Partycentrum 'De Molen', Molenweg 12, 6732 BL Harskamp.

Aanvang: 10.00 uur, zaal open: 09.30 uur.

Informatie: Uitgebreide informatie over de reünie en wijze van aanmelden, vindt u Marechaussee Contact 3, juni 2015 en op www.marechausseecontact.nl

22 januari 2016

Uitreiking Nobel-insignes

SMC heeft het initiatief genomen tot een bijeenkomst waarin de Nobelprijs draag-insignes voor postactieve Libanon-veteranen, beroeps en dienstplichtig, van de Koninklijke Marechaussee zullen worden uitgereikt. Deze bijeenkomst is bestemd voor zowel SMC-begunstigers als overige marechaussees die in Libanon gediend hebben.

Locatie: Dependance Marechausseemuseum Buren

Programma: 10.30 ontvangst | 11.00 toespraken | 11.30 uitreikingen | 12.00 aperitief | 13.00 lunch | 14.00 einde
Vanaf 14.00 zal de mogelijkheid worden geboden om het museum te bezoeken | overige aanwezigen keren naar huis terug

Extra informatie: zie pagina 10

Eind maart/begin april 2016

Vooraankondiging

Reünie beroepslichting 166-2

Enkele leden van de beroepslichting 1966-2 zijn bezig met de voorbereidingen voor het houden van hun 1e reünie. In 2016 is het 50 jaar geleden dat ze elkaar voor het eerst hebben ontmoet op de Koning Willem III-kazerne te Apeldoorn.

Nadere informatie: volgt zo spoedig mogelijk.

Locatie: Hoogstwaarschijnlijk Buren of Apeldoorn.

Informatie/aanmelden: Math Claessen – email claessen48@home.nl | telefoon 06-51364003.

Medio september/oktober 2016

Vooraankondiging

Reünie Pantserwagenpeloton KMar Zuid Holland

Er is een voornemen om medio september / oktober 2016 een reünie te organiseren voor alle leden die (ooit) deel uit maken of hebben gemaakt van het pantserwagenpeloton KMar Zuid-Holland. De reünie is ook bestemd voor leden die nog in daadwerkelijke dienst zijn maar niet meer ingedeeld in een pawpel en ook voor personen die nauw hebben samengewerkt met het pawpel, zoals bijvoorbeeld de onderhoudsgroep en keukengroep. Geïnteresseerden kunnen zich aanmelden bij Hans de Vries, voormalig commandant Pantserwagenpeloton Zuid-Holland en worden dan op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen.

Informatie/aanmelden: Hans de Vries | vrieout@outlook.com | 06-42720509

Reeks artikelen over de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee (KMar)

Deel XXXIV 1967 KMar verleent semipermanente bijstand aan politie

Al meer dan vijf jaar kijkt SMC in haar blad terug in de geschiedenis van het Wapen - thans krijgsmachtdeel -, aanvankelijk over hoofdlijnen en nu tweemaandelijks meer op microniveau. Dit keer een artikel in vogelvlucht over een van de meest bijzondere marechausseetaken in de periode na de Tweede Wereldoorlog, het bijna dertig jaar verlenen van bijstand aan de gemeentepolitie van Amsterdam en Den Haag.

Medio jaren zestig van de vorige eeuw kampte de gemeentepolitie van Amsterdam met enerzijds een personeelstekort en anderzijds met ordeproblemen. Permanente assistentie door de Rijkspolitie, die eerder wel assisteerde bij enkele oproeren, was geen optie, deze kon niet worden gemist op het platteland. Bijstand door marechaussees zou een belangrijke rol kunnen spelen bij het vergroten van de capaciteit van de politie en het anticiperen op eventuele grootschalige problemen in de nabije toekomst. De overheid koos voor deze optie.

Op 15 november 1967 werd de KMar-brigade Amsterdam-Bijstand opgericht, later gevolgd door de brigade Den Haag-Bijstand, gedetacheerde marechaussees vulden bij de start de posities in. Al snel werd gekozen om beide brigades samen te stellen uit vrijwilligers. Dit besluit was op 1 januari 1968 geëffectueerd. Het KMar-personeel werd, in de hele periode van bijstand, in de gelegenheid gesteld om aanvullend op de opleidingen die zij bij het Wapen hadden gevolgd, zich verder te bekwamen met adequate na- en bijscholing. Bijvoorbeeld op het gebied van politiediploma A, recherche, observaties, rij- en schietopleiding. Deze opleidingen werden aanvankelijk geïnitieerd door de korpsleiding van de politie,

Overleg KMar-Politie v.v.

maar ook de KMar zat niet stil. De opleidingen in Apeldoorn werden permanent geactualiseerd voor zowel de eigen KMar-taken als die ter bijstand van de politie.

Uiteindelijk zouden de bijstand-brigades 28 jaar bestaan. De Amsterdamse brigade werd in 1994 opgeheven en de Haagse even daarvoor. Meer dan 25 jaar maakten deze brigades deel uit

Politie draagt de KMar op handen

van de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee, circa 15% van tijd dat de KMar in 1994 bestond! Er zijn oud-marechaussees die het grootste deel van hun loopbaan bij het Wapen in Amsterdam of Den Haag bij de politie werkten.

Een belangrijk neveneffect van de bijstandverlening was dat de beperkte positie van de KMar in de verschillende Politiebesluiten van en na 1945 uiteindelijk werd getransformeerd tot een opname in de Politiewet van 1993. In de Museumbrochure nr. 31 die zeer grondig de 'Semipermanente Bijstandsbrigades' beschrijft is de conclusie te lezen, dat dankzij de introductie van de Koninklijke Marechaussee in deze wet, zij de wind nog meer in de zeilen kreeg, met groei tot gevolg. Ook al omdat de politiedienst op de Luchthaven Schiphol van de Rijkspolitie werd overgenomen.

Marechaussee-kazerne Brigade Amsterdam, bijstand Sarphatistraat 154 Amsterdam

Al met al een bijzonder hoofdstuk in de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee, in het bestek van deze SMC-rubriek slechts summier te belichten. Voor belangstellenden die meer willen weten is er, in de voortreffelijke reeks museumbrochures van de Stichting Vrienden van het Marechausseemuseum, de brochure nummer 31. Waarin het ontstaan, de ontwikkelingen en de resultaten van deze episode beschreven staat. Te verkrijgen c.q. te bestellen bij het museum voor de achterban van de KMar, het Marechausseemuseum, zie advertentie op de achterpagina van dit blad.

Dierenarts houdt militairen gezond

Met de laatste draagpaarden op Java eind jaren '40 verdween ook de dierenarts stilletjes uit de krijgsmacht. Nu is de vakgroep terug met vijf reservistenspecialisten. Ze richten zich vooral op preventieve gezondheidszorg, transport hygiëne, voedselveiligheid en (preventieve) diergeneeskunde van dieren in dienst van Defensie (paard en hond).

Eén van de vijf

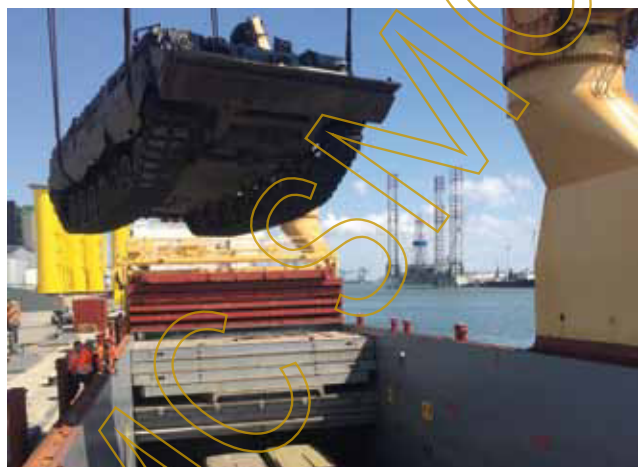
Na de varkenspest en de mond- en klauwzeerepidemie zijn ze weer in beeld gekomen. Met reservisten haalt Defensie op een voordelige manier hoogwaardige kennis in huis. Nog maar net gestart en wie is één van de vijf specialisten? Jazeker ... alweer is de KMar ter plekke met reserve-majoor Jurjen Tromp uit, hoe kan het ook anders, Noord-Holland.

NAVO-dierenarts

De nieuwkomers maakten in februari kennis met leden van de Hygiëne en Preventieve Gezondheidszorg (HPG), brigade-artsen en commandanten. Dit gebeurde tijdens het symposium Veterinaire Volksgezondheid en Preventieve Gezondheidszorg bij Defensie op kamp Nieuw-Millingen. Vrijwel alle NAVO-landen hebben al dierenartsen in dienst. Onder meer omdat veel opkomende ziekten zoals vogelgriep en Q-koorts hun oorsprong vinden bij dieren. Ze houden zich ook bezig met de zorg voor voedsel.

Transporthygiëne

Als dierenarts zijn ze gewend te denken in populaties en preventie. En ook kennis van voortplanting is hen niet vreemd. Ze adviseren de militair zich gezond te houden. Zo vult de dierenarts (of veearts) de curatieve artsen goed aan. Jurjen is behalve als dierenarts van de Bereden Brigade van de KMar binnen Defensie vooral bezig met transporthygiëne. In de praktijk door het certificeren van reiniging en ontsmetting door eenheden die van of naar het buitenland reizen en ook één dag in de week als stafofficier op het CEAG, onderdeel van de gezondheidszorgorganisatie van Defensie.

Transporthygiëne: een artillerie-eenheid vertrekt per schip naar Noorwegen, een bijzondere manier ook voor Defensie trouwens. Meestal zijn het roro-schepen (redactie: 'roro' betekent 'roll on/roll off', rijdend aan en van boord) en wordt er niet zo gehesen

De cursus werken met lastdieren, ontwikkeld en gegeven – door Jurjen Tromp samen met collega Jan Koster – aan de mariniers. Zij en ook andere eenheden werken dus op dezelfde manier

De complete Bereden Brigade KMar op het Binnenhof voor de Ridderzaal

Het bereden escorte met Prinsjesdag. Standaard van de KMar is nog net achter de kolonel Eelco Koster te zien

Veteranen bij Prinsjesdag

Het werkjaar van de Eerste en Tweede Kamer wordt officieel geopend door koning Willem-Alexander op de derde dinsdag in september: Prinsjesdag. Een dag vol gebruiken en tradities zoals de rit van de Gouden Koets (dit jaar voor het laatst vanwege een renovatie van vijf jaar), de Troonrede namens de ministerraad in de Ridderzaal, de aanbidding van het koffertje (traditie sedert 1947) en de hoedjes van de dames.

Er is veel publieke belangstelling uit heel het land. Tribunes en routes zijn boordevol met mensen, sommigen potsierlijk in oranje of rood-wit-blauw uitgedorst. Er zijn ook veel militairen in de stad, voor de militaire uitstraling van Prinsjesdag, met voorop Commandant Koninklijke Marechaussee, de Gouverneur der Residentie, die voor de stoet uit de militairen van de erecouloirs inspecteert. Luitenant-generaal dr. Hans Leijten deed dit weer te paard.

Het laatste deel van de erecouloir bestaat uit veteranen, onder wie dit jaar een zestal van de KMar. Met de andere veteranen verzamelden zij zich die dag om 08.15 uur op het Centraal Station om daarna met de bus naar het Kyocero Stadion van ADO Den Haag te worden gebracht. Na de koffie met ontbijtkoek met de bus naar het Malieveld en vandaar in het gelid marcherend naar de locatie, het einde van de couloir, terugrekenend vanaf Het Torentje van de minister-president tot langs Het Plein. Extra strak in de houding met de eregroet als de Gouden Koets langs komt.

KMar-veteranen vlnr: Ron IJdo, Ellen Scheltinga (er toch maar weer bij), Jaap Gatsma, Willem le Rütte, Cees van Ingen en Hennie Kieneker

Na de Troonrede in dezelfde volgorde terug richting Paleis Noordeinde. Zij sloten aan achter de laatste militairen die op het Binnenhof actief waren en marcheerden af naar het Malieveld om elkaar daar de hand weer te schudden: 'Tot volgend jaar maar weer.' De opgelopen natte rug van de regen deerde hen niet. Het was goed om er weer bij te zijn.

Uitreiking draaginsigne Nobelprijs

De Nobelprijs voor de Vrede is in 1988 toegekend aan onder meer de VN-vredesmissie UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon). Van 1979 tot 1985 waren daar ruim negenduizend Nederlandse militairen actief, onder wie bijna 130 beroeps en zeker ruim 20 dienstplichtige KMar-mannen voor de militaire politiediensten in Libanon. De minister van Defensie heeft eind 2014 besloten een draaginsigne 'Nobelprijs VN militairen' in te stellen. De uitreiking van de eerste vijftien draaginsignes, onder meer aan Libanon-veteraan KMar Cor Vogelaar, vond plaats op het Binnenhof tijdens de Nederlandse Veteranendag op 27 juni 2015.

Door omstandigheden kon Staf KMar de vervolguitreiking niet realiseren aan de postactieven en de nabestaanden, ook niet bij de Veteranendag KMar (2 oktober 2015). Belangstellenden konden wel bij het Veteraneninstituut (Vi) kenbaar

maken dat zij de draaginsigne toegestuurd wilden krijgen. Stichting Marechaussee Contact (SMC) heeft onlangs na overleg met het Vi in Doorn besloten de ceremoniële uitreiking op zich te nemen. Deze vindt plaats op vrijdag 22 januari 2016 bij het Marechausseemuseum Dependance, Weeshuiswal 9 in Buren. Het conceptprogramma vindt u terug op de SMC-website www.marechausseecontact.nl.

Plaatsvervangend CKMar, tevens veteranenambassadeur, is verzocht de uitreiking te doen aan de oud-(plaatsvervangend) brigadecommandanten in Libanon. Zij zullen op hun beurt de draaginsigne opspelden bij hun toenmalig personeel.

Noot: Er gaan geluiden op bij Staf KMar om de veteranen in actieve dienst ook op 22 januari naar het Marechausseemuseum te laten gaan

Strakblauwe Veteranendag KMar

Ondanks de mega-verbouwing van de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn ging de Veteranendag KMar door op vrijdag 2 oktober. Eker 575 KMar-veteranen waren aanwezig. Velen kwamen met eigen vervoer en trotseerden de mist. Gelukkig trok deze snel op en er kwam een strakblauwe hemel te voorschijn met hele dag volop zon. De parkeerplaats lag verder weg dit jaar. De veteranen met de trein werden dichtbij afgezet. Hun bus stopte nabij de partytent die dit jaar was gesitueerd in de 'kuil' voor het sportgebouw op de kazerne.

'30 jaar Libanon'

Dat dit het thema van dit jaar was, was duidelijk zicht- en merkbaar. De Nederlandse UNIFIL Vereniging had diverse VN-voertuigen gestald en een echt Libanon-checkpoint ingericht. De ontvangst was hartelijk en de koffie/thee met broodjes smaakten heerlijk. Gestag vulde de tent zich met veteranen, postactieven en actieven. Een enkeling nog die in de Tweede Wereldoorlog had gediend, maar ook de kleine groep Indië-gangers was bijzonder broos. De spreekkoren bereikten de top, toen generaal-majoor mr. Harry van den Brink de opening voltrok. Hij dankte majoor Robin Oost en de andere leden van het projectteam voor deze dag. Hij memoreerde ook op passende wijze dat de uitreiking van de draaginsigne Nobelprijs voor de Vrede er aan kwam (zie elders in dit blad).

Minuut stilte

Vervolgens vond de herdenking van de gevallen veteranen plaats bij het monument voor de hoofdboort, altijd een zeer emotioneel gebeuren. Ook de hijsers van de nationale driekleur, de Libanon-veteranen Cees van Ingen en Cor Vogelaar, waren gekleed in het tenue waarin zij destijds dienst deden. Eén van de kransleggers -Jan Koops- was dit ook; zijn compagnon was Korea-veteraan Kees Kortlever. Luitenant-generaal dr. Hans Leijtens -zijn laatste veteranendag in zijn functie van CKMar- sprak te midden van de aangetreden eenheden, het Trompetterkorps en de Standaardwacht KMar, een 'platoon re-enactmen' (spelen de KMar na) en genodigden. De veteranen stonden daar her en der rondom heen.

Lgen b.d. Ted Meines druk in gesprek met zijn veteranen

CKMar (r) heet de 96-jarige oorlogsveteraan Marten Mobach welkom

Vlaghijsers Cees van Ingen en Cor Vogelaar in gesprek met majoor Maria Donk

CKMar had zijn woorden verrassend zorgvuldig gekozen, in één woord: prachtig. Tot slot verwees hij naar de 'Music for Solemn Occasion' waarmee het trompetterkorps zou volgen: 'De collega's die wij vandaag herdenken, is de kans om trots te zijn ontnomen. Wij rouwen om hun verlies. Maar wij zijn ook altijd trots op wat zij voor ons betekend hebben voor ons allemaal.' Daarna kreeg luitenant-generaal b.d. Ted Meines

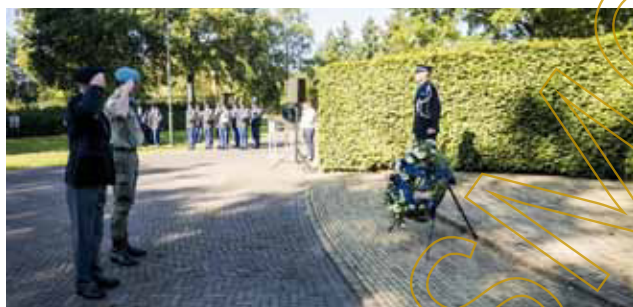
Veteranen luisteren aandachtig naar genmaj Harry van den Brink

Vervolg van pagina 11

het woord en raakte allen tot diep in de ziel, waarmee hij veel bijval oogstte.

Schrijfmap

Het elkaar ontmoeten zette zich in de tent weer voort. De zitjes erbuiten in de zon waren ook goed bezet. De standhouders langs de zijanten (zoals Veteraneninstituut, SMC, Marechausseemuseum, Marechaussevereniging, Veteraneninstituut, Thuisfront Comité KMar en de Brigade Buitenlandse Missies) hadden veel belangstelling. De nasi-maaltijd deed zich goed smaken. Nog meer nodig dan de twee gratis consumpties, dan kon men die kopen. Tegen twee uur gingen de eersten weer naar huis en om drie uur was de hele tent leeg. Op de tafels prijken nog de prachtige bloemen. Alle veteranen keerden met een aandenken -een schrijfmap met

Korea-veteraan Kees Kortlever en Libanon-veteraan Jan Koops leggen de krans

pen in etui- huiswaarts. Dank voor deze prachtige dag. De 17e Veteranendag KMar is op vrijdag 7 oktober 2016.

Nationale taptoe 'Drums of Liberation'

Duizenden veteranen met hun partners, vrienden, familie en andere belangstellenden waren aanwezig bij de eerste uitvoering van de diverse militaire muziekkorpsen uit binnen- en buitenland in Ahoy Rotterdam op donderdag 24 september 2015.

Jubilea

Vanaf 10.00 uur waren ze welkom in de immens grote zaal. Oude en nieuwe verhalen deden de ronde onder het genot van koffie met koek. De inspecteur-generaal der Krijgsmacht, de luitenant-generaal Bart Hoitink, als ook de veteranenicoon (grondlegger van het Veteranen Platform), de 94-jarige luitenant-generaal b.d. Ted Meines sprak hen toe. Omstreeks 11.30 uur was er een voortreffelijk Indisch buffet met de daarbij behorende drankjes. En om 14.00 uur begon de spectaculaire Nationale Taptoe 2015, het jaar waarin Nederland zeventig jaar bevrijd was. Ook het jaar van 350 jaar Korps Mariniers en tweehonderd jaar Militaire Willems-Orde. Beide elementen kwamen terug in de verschillende optredens.

Drums

Enkele van deze korpsen: Fanfare 'Bereden Wapens', Regimentsfanfare 'Garde Grenadiers en Jagers', het Traditioneel Jachthoornkorps Garde Jagers, het Historisch Tamboerkorps Koninklijke Marechaussee, het Traditioneel Tamboerkorps Garde

Grenadiers en het Historisch Tamboerkorps van de Koninklijke Luchtmacht. Zij maakten een totaalprogramma waarin artiesten en orkesten samenwerkten. Dit jaar stond de trom centraal. De wereldbekende Cesar Zuiderwijk en de geweldige percussiegroep Percossa namen deel aan de fantastische uitvoeringen. Internationale gasten, orkesten uit landen die een belangrijke rol hebben gespeeld bij de bevrijding van Nederland - zoals Engeland, Canada, de Verenigde Staten en niet te vergeten Polen - waren hierbij prominent aanwezig.

Servus! Tot u dienst!

Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee met dirigent kapitein Erik Janssen en tamboer-maître adjudant Marc Gouswaart gaf acte de presance. De dirigent had voor de openingsmars 'Kings Squad' gekozen, die verwijst naar de KMar-taak: de beveiliging van het Koninklijk Huis. De link met de 'Drums for Liberation' werd gelegd middels het muziekstuk 'Amazonia'. De grote en de kleine trom en het exotische slagwerk vormden het basisritme in dit werk. Tot besluit speelde het tamboerkorps de mars 'Servus' waarin de bijzondere en unieke klankkleur van het orkest in al zijn schoonheid was te horen. In de finale kwamen alle korpsen in actie. Muziekstukken waaronder het Wilhelmus, 'The Path to Peace' en 'We'll meet again'. Deze vormden een geweldig sluitstuk van dit bijzondere geslaagde evenement waaraan menig veteraan met genoeg zal terug denken.

'Drums of Liberations' met daarin het Historisch Tamboerkorps KMar

Het Trompetterkorps KMar in volle glorie over de rode loper

Reünie Tamboerkorps dienstplichtigen 1960-5 4 september 2015 in Gouda

'Als we elkaar maar weer zien' klonk bij mij als een symfonie van triomf. Het was de bezegeling in de vorm van woorden van iets van lang geleden, alsof we er aan verbonden waren door een eed. Een betere reden om deze reünie voor 1960-5 te organiseren kan ik niet bedenken. We kozen unaniem voor de International Military Tattoo Gouda waar ook het Historisch Tamboerkorps der Koninklijke Marechaussee zich presenteerde. Trots zijn wij op onze oel Dekens die al vanaf de oprichting in september 2006 in dit historisch tamboerkorps meespeelt. Met deze woorden begint Jan van Kouwen zijn verslag, dat we hieronder plaatsen.

Regen hindert niet

De regenradar voorspelde voor deze dag niet veel goeds. Wolken lieten hun tranen rijkelijk vloeien, maar bij onze aankomst in 'Bakkerij van Vliet' zat de stemming er meteen in. Alsof we elkaar elke dag zagen, alsof er niets is veranderd, alsof vroeger vandaag is. De dames hadden al enkele reünies meegemaakt en wat is het toch fijn dat zij erbij zijn. Door hun spontaniteit kregen de verhalen extra glans en schitteren ze als nooit tevoren. De meegebrachte documenten en foto's van vroeger werden met veel belangstelling bekeken. Daarna genoten we van een heerlijk buffet.

Bezoek aan Sint Jan

Met onze gidsen Ria en Jan van de Sint Jan brachten we een bezoek aan de St. Janskerk. Gebouwd in 1280 en na de brand van 1522 herbouwd. Een uniek historisch monument met tal van bezienswaardigheden. Kortom een kolossaal kunstwerk. Jan vertelde dat basisschoolleerlingen spreuken en gezegdes uit de bijbel eigentijds en stripachtig schilderden. Prachtige schilderijen met teksten die je eerst moet lezen om dan in stilte te rijpen. St. Jan heeft het Guinnessbook of Records gehaald omdat het de langste strip-karton, van 2,1 kilometer, ter wereld is. En ook onze gids Jan bleek goed te kunnen schilderen.

Ria bracht het verhaal van de Sint Janskerk, van geschiedenis, van kunst, van de gebroeders Crabeth met tal van boeiende bijzonderheden. Bijzonderheden zoals bijvoorbeeld de aparte constructie van de (messing-)vloer, de graven en het gezinsgraf van de eerste burgemeester van Gouda en van skeletten die na een verbouwing werden herbegraven. Dan zijn er de prachtige gebrandschilderde glas-in-lood ramen waarvan Ria enkele details uitvoerig toelichtte. Details die het dagelijkse leven van vroeger in beeld brachten. Ja, ook toen was het leven niet altijd even fraai. Een ander detail was de aankondiging van de engel Gabriël aan Zacharias van de geboorte van zijn zoon Johannes de Doper. Ria en Jan hebben er voor gezorgd dat wij de St. Janskerk 'mee naar huis hebben genomen'. Heel veel dank daarvoor.

Naar huis of naar de Taptoe

Na het bezoek aan de St. Jan keerden de eersten huiswaarts.

Enkeligen hebben bij 'Tante TEE' een hapje gegeten in afwachting van de Taptoe.

Na eerst: 'Dank voor de hulp van Cor' beëindigt Jan zijn verslag met een: 'Als we elkaar maar weer zien' De SMC-redactie bedankt Jan van Kouwen voor zijn mooie beschrijving van een mooie dag!

Even voorstellen... nieuwe redacteur rubriek Oud-dienstplichtigen

Als nieuw lid van het redactieteam van SMC met als taakaccent dienstplichtigen, wil ik mij even voorstellen.

Ik ben Jannes Douma, geboren in Lutjegast in de provincie Groningen. Ik ben al drieënveertig jaar getrouwd en wij hebben vijf kinderen en inmiddels acht kleinkinderen.

In de maand maart 1971 ben ik in Apeldoorn opgekomen als dienstplichtig marechaussee. Het was best indrukwekkend toen we de eerste keer de Koning Willem III kazerne binnenkwamen. We werden van het station opgehaald met een 3-tonner. Toen we de kazerne binnenreden zagen we de slagboom achter ons dichtgaan en hier stond een 'poortwachter' in groene kleding met een witte helm op zijn hoofd en hagel witte koorden en riemen. De eerste dagen moesten we natuurlijk vreselijk wennen aan de nieuwe leefomstandigheden. We gingen klassikaal naar de foerier om kleding te halen. Gelukkig hadden ze drie maten, te klein, te groot en veel te groot. Wij moesten uiteraard ook zelf de boel schoonhouden. Dagelijks moesten we kamer, waslokaal en toiletruimte schoon houden. En eens per week hadden we groot corvee, dan kreeg alles een goede wasbeurt. Iedereen had wekelijks een taak, kamer dweilen en de vloer in de was zetten, maar ook waslokaal en toiletruimte moesten dan een grondige wasbeurt hebben. Alles werd natuurlijk na afloop grondig geïnspecteerd door de wachtmeester van de dag! Onze lichter was opgekomen met ongeveer honder zestig man zoals ik me kan herinneren en als je op een morgen wakker werd (gemaakt door de wachtmeester van de dag), was er plotseling een aantal bedden leeg. Dit gebeurde bijna

Jannes Douma: dienstplichtig

wekelijks. Er werd steeds een selectie gemaakt en de jongens die minder geschikt werden geacht om marechaussee te zijn, werden overgeplaatst naar een ander legeronderdeel. Veel later hoorde ik van een toenmalig kaderlid, dat er op verschillende manieren werd geselecteerd. De wachtmeester van de dag, die voor de reveille zorgde, had ook toezicht in het waslokaal, waar wij ons 's morgens gingen wassen. Daar moest hij ook opletten welke kleur ondergoed gedragen werd. Als er jongens bij waren met 'gekleurd' ondergoed, werden die op de lijst gezet om mogelijk naar een ander onderdeel te worden overgeplaatst. (Deze persoon zou mogelijk homo kunnen zijn. Anno 1971!)

Overgegaan naar de beroeps

Na een paar maanden heb ik samen met een dienstmaat, Klaas Zeldenrust, gesolliciteerd en zijn wij overgegaan naar de beroepsopleiding van de Koninklijke Marechaussee, op dezelfde kazerne aan de andere kant van de vlag.

Groot corvee

Klaas en ik

Na de opleiding werd ik op de brigade Soestdijk geplaatst, voor een half jaar. Na deze wachtperiode werd ik overgeplaatst naar de brigade Assen. Vanaf die brigade ben ik naar de onderofficierspleiding gegaan in Apeldoorn. Na de wachtmeesterkursus kwam ik op de brigade Coevorden terecht. Daar heb ik ongeveer zes jaar gewerkt en toen heb ik zelf een overplaatsing aangevraagd naar West-Duitsland. Er zou op de brigade Seedorf een vacature zijn. Toen mijn verzoek in Den Haag bekeken werd, bleek dat er bij de brigade Blomberg een acute vacature was ontstaan. Daar werd ik toen geplaatst en ik ben daar ruim vier jaar werkzaam geweest. In 1987 moest ik terug naar Nederland om de opperwachtmeesteropleiding te gaan volgen. Ik werd op voorhand geplaatst op de brigade Harderwijk, die later werd samengevoegd met de brigade Ermelo. In 1992 ben ik een half jaar uitgezonden geweest naar de Sinai in Egypte bij de Multinational Forces & Observers (MFO). Daar bewaakten elf contingenten de vrede tussen Israël en de omliggende Arabische landen. De Marechaussee had daar de politietaken over al die contingenten. Ik deed daar dienst als planner en waarnemend station commandant. Op de foto de Provoost Marshall overste Broere en de station commandant adjutant Noordhuizen en ik tijdens een bezoek van de bevelhebber der landstrijdkrachten.

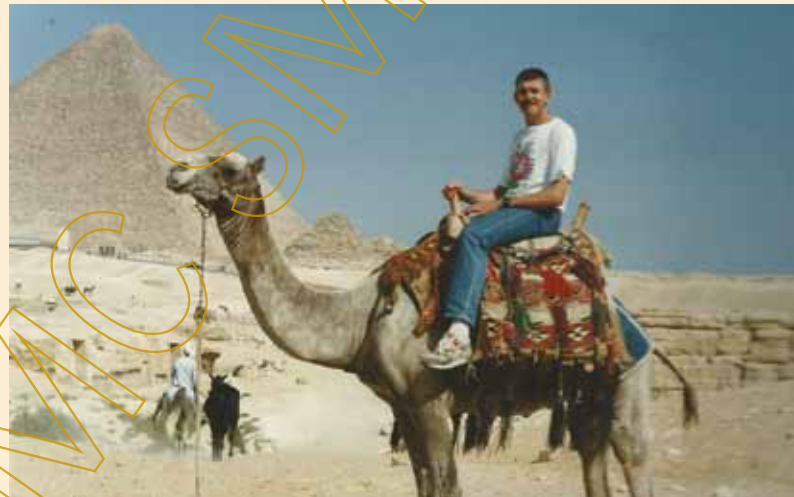
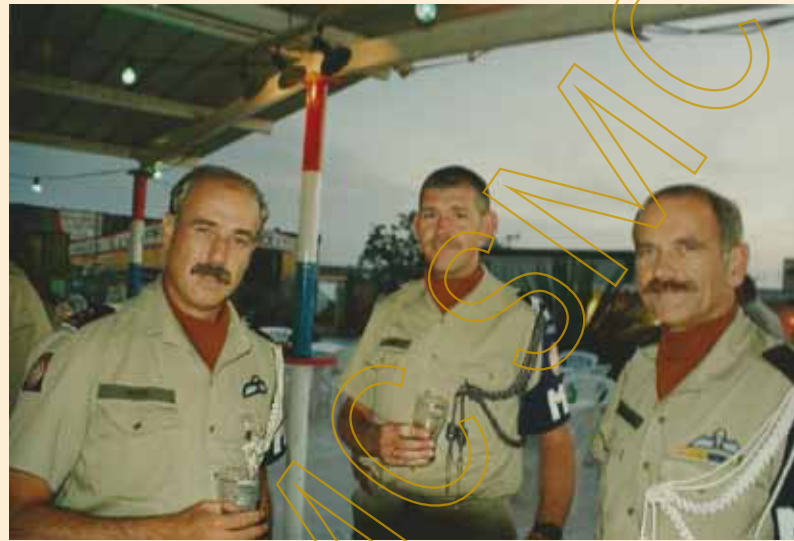
In 1994 ben ik vervolgens een half jaar uitgezonden geweest naar Villafranca in Italië. Daar was een luchtmachtsquadron gestationeerd die het luchtruim boven Joegoslavië controleerde. Bij dat squadron werden vier man van de marechaussee ingedeeld die daar de politietaken vervulden. Ik was daar het hoofd van het KMar-detachement en nam als sleutelfunctionaris deel aan het wekelijks overleg met de overige sleutelfunctionarissen van het luchtmachtsquadron.

Recherche

In 1995 heb ik gesolliciteerd naar de functie van criminaliteitsanalist bij het bureau Misdaad Analyse van de toenmalige Centrale Justitiële Dienst (CJD) in Utrecht. Dat heb ik acht jaar gedaan, drie jaar als opperwachtmeester en vijf jaar als adjutant. Als analist werd ik steeds toegevoegd aan een rechercheteam die analysesteun had aangevraagd. Ik analyseerde alle informatie die het team binnenkreeg, en maakte deze informatie inzichtelijk om zo de dadergroep in beeld te brengen.

In 2003 heb ik de functie van Hoofd Infodesk gekregen bij de CJD. Alle informatie die de onderzoeksteams nodig heeft om een onderzoek tot een goed einde te brengen, wordt bevraagd bij de Infodesk. Hier wordt de informatie ingewonnen bij diverse bronnen zoals de Kamer van Koophandel, netwerkproviders, banken, politiesystemen en andere relevante bronnen. Op de infodesk wordt geregistreerd wie deze informatie bevraagt, waarvoor deze informatie benodigd is en of degene die de informatie bevraagt gemachtigd is om die informatie te mogen gebruiken voor dat betreffende onderzoek. De verkregen informatie wordt vervolgens verstrekt aan het betreffende onderzoeksteam.

In 2006 ben ik met functioneel leeftijdsontslag gegaan en geef vanaf die tijd freelance computertrainingen aan aankomende criminaliteitsanalisten van de politie, Koninklijke Ma-

Sinai

Villafranca

rechaussee en andere bijzondere opsporingsdiensten. Deze trainingen worden gegeven bij DataExpert in Veenendaal, het bedrijf die ook de analyse software levert.

De SMC-redactie wenst onze nieuwe redacteur Jannes veel succes !

Welke taken werden in Ne

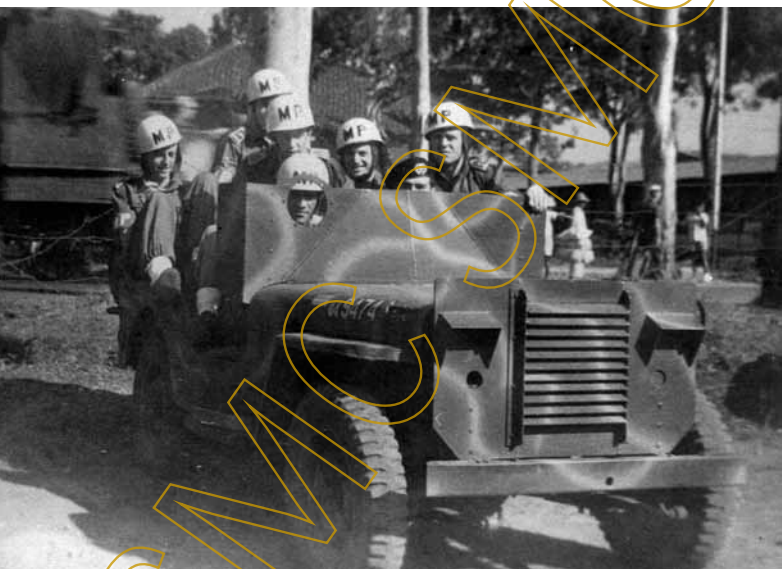
Tijdens de op 5 september in Roermond gehouden Indië-herdenking werd onze voorzitter Jack Vlaming door een aantal SMC-Indië-veteranen aangesproken op de inhoud van het vorig jaar, ter gelegenheid van het 200-jarig bestaan van de Koninklijke Marechaussee, verschenen boek 'Een krachtig instrument'. In onderstaand artikel geeft hij zijn visie op dit onderwerp.

Het boek

Op de pagina's 104 t/m 112 wordt verslag gedaan van de taken die door het Korps Militaire Politie/KMar (KMP/KMar) in Indië werden verricht. Er wordt echter in het boek hoofdzakelijk ingezoomd op het takenpakket binnen de garnizoenen. Nauwelijks wordt verslag gedaan van de dienst op de buitendetachementen. De daar geplaatste collega's waren met weinigen vaak verantwoordelijk voor een relatief groot gebied. Tijdens hun diensten was er regelmatig vuurcontact met opstandelingen en werden ze ook 's nachts vaak in hun gebouwen aangevallen. Het aantal omgekomen leden (zes-tig) van het ongeveer vijfendertighonderd man sterke KMP/KMar is dan ook relatief net zo hoog als de over de gehele linie door de Nederlandse troepen geleden verliezen. In het in 1997 door Arie van Veen gepubliceerde boek 'Militaire Politie in Nederlands-Indië 1945-1951' worden veel van die incidenten beschreven. In sommige plaatsen liet men metalen platen op de jeeps lassen, omdat men zich in deze open voertuigen te onveilig voelde. De eerder aangehaalde Indië-veteranen hadden graag gezien dat ook aan hun risicovolle omstandigheden meer aandacht was besteed. Voor mij reden dit artikel te schrijven.

Het takenpakket 1947

Onderstaand is het door generaal-majoor D.C. Buurman van Vreeden, Chef van de Generale Staf, vastgestelde takenpakket weergegeven, het geeft een goed beeld van de rol die de KMar of militaire politie in het algemeen in een dergelijk conflict kan vervullen.

Beschikking nr. 3390/GS d.d. 18 juni 1947

I. Taak

- A. militair-politioneel en
- B. algemeen politioneel

Ad A.

- 1e opsporen van strafbare feiten;
- 2e handhaving van en toezicht op het nakomen van de wettelijke bepalingen;
- 3e het bewaren van orde en tucht;
- 4e opsporing/aanhouding van ongeoorloofd afwezig (waaronder deserteurs);
- 5e onderzoek van klachten contra militairen;
- 6e opsporing van verloren/vermiste militaire goederen;
- 7e bewaking/afvoer van gevangenen;
- 8e verkeersregeling en begeleiding van militaire konvooien;
- 9e bescherming en escortering van militaire autoriteiten;
- 10e hulpverlening aan militairen;
- 11e controle op de burgerbevolking in actiegebieden;
- 12e diensten bij em- en debarkatie alsmede bij aankomst en vertrek per trein;
- 13e het betekenen van dagvaardingen;
- 14e transporteren/bewaken van verdachte/veroordeelde militairen;
- 15e het voorkomen van besmettelijke ziekten in het leger, door het houden van toezicht op cafés, restaurants en andere eetgelegenheden, alsmede op de voor militairen verboden huizen/gebieden;
- 16e beheer militaire strafgestichten;
- 17e het verlenen van hulp aan Commanderende Officieren bij het houden van huishoudelijke onderzoeken;
- 18e het verlenen van hulp aan verwijzingsofficieren en officieren-commissaris bij het houden van onderzoeken;
- 19e het op verzoek van de auditeurs-militair verrichten van onderzoeken, aanhoudingen, inbeslagnemingen en het executeren van vonnissen.

Noot: het executeren van vonnissen kon ook betekenen het dienst doen in vuurpelotons.

Ad B.

In dit geval verricht de MP de taak van of treedt zij op in de plaats van dan wel naast de Algemene Politie (Algemene Politie = burgerpolitie).

Nederlands-Indië verricht ?

Aanvullende taken

Boven de taken, omschreven in de instructie van de Chef van de Generale Staf, werden al dan niet op verzoek van de troepencommandanten ondermeer onderstaande diensten verricht:

- a. het optreden als verkenners bij militaire acties;
- b. het verrichten van inlichtingenwerk;
- c. het doen aanstellen van plaatselijke burgerautoriteiten, zoals dessa- en kamponghoofden middels vrije verkiezingen, alsmede het aanstellen van de dessa-politie en het controleren van hun functioneren;
- d. het begeleiden/bewaken van Rode Kruis teams, die medische hulp verleenden aan de plaatselijke bevolking;
- e. het begeleiden/bewaken van burger artiesten die een optreden verzorgden voor militairen;
- f. het leveren van een (ere)escorte en/of vuurpeloton bij militaire begrafenissen;
- g. het opleiden van de Pao An Tui – het Chinese bewaakingskorps – waarvan de technische leiding en het toezicht daarop aan de MP was opgedragen;
- h. het sussen van ruzies en/of het wegnemen van misverstanden in de privésfeer van militairen, al dan niet in de kazerne;
- i. het begeleiden van de begrafenisstoet van een – bij leven aanzienlijke – Chinees;
- j. het leggen van hinderlagen en/of het uitvoeren van sluippatrouilles in onveilig gebied;
- k. controle op het vervoer van ondernemingsproducten, waarvoor een speciale vergunning was vereist (hiervoor werden speciaal, al dan niet vaste, controleposten uitgezet);
- l. het aanwezig zijn bij opgravingen van bezittingen die waren verborgen door gevluchte/weggevoerde burgers of militairen;
- m. het zelfstandig actie ondernemen contra door de Inlichtingen en Veiligheidsgroep (IVG) gesignaleerde garongs (roversbenden) of bijvoorbeeld TNI-groeperingen (TNI is een afkorting voor Tentara Nasional Indonesia, het “Indonesische Nationale Leger”, troepen van de Republiek Indonesia), op verzoek van de plaatselijke commandant;
- n. het aanwezig zijn bij besprekingen van Nederlandse autoriteiten met Republikeinen, bijvoorbeeld door het voorop lopen met de witte vlag naar de plaats van ontmoeting.

Bron: Militaire Politie in Nederlands-Indië 1945 – 1951, Arie J. van Veen, De Bataafse Leeuw, Amsterdam 1997, ISBN 90.6707.435.7

Zowel de verliezen die onze veteranen leden als het zware en omvangrijke takenpakket waar ze voor stonden, rechtvaardigen een uitgebreidere aandacht in het jubileumboek. SMC vindt het spijtig dat de historici, om ons onbekende redenen, deze episode in de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee, waar zowel beroeps- als dienstplichtig personeel ons motto ‘Als het erop aankomt’ waarmaakte, zo summier hebben beschreven. Redactie SMC

Overmoed in Biesbosch

Deel XXIV uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'

Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Een politieman in Arnhem wil zich in 1943 niet melden voor krijgsgevangenschap en duikt onder in de Biesbosch. Zijn goedbedoelde hulp en die van twee mededuikers aan een boer in moeilijkheden leidt tot een onbezonnen actie.

Medio augustus 1940 verbindt gedemobiliseerd sergeant Hollebrands zich als marechaussee bij het Depot Marechaussee te Apeldoorn. Hier krijgt hij een spoedopleiding van een maand en wordt daarna geplaatst bij de Verkeersbrigade te Arnhem. Na een korte detachering bij de Brigade Dieren volgt in april 1941 een plaatsing bij de Brigade Doesburg. Voor het tegengaan van smokkel over de Nederlands-Belgische grens gaat hij in juli op 'detachement' naar de Brigade Philippine, maar keert na enkele dagen alweer terug. In maart 1943 wordt de politie in Nederland door de bezetter gereorganiseerd. Hollebrands krijgt dan een aanstelling als wachtmeeester der Staatspolitie en wordt ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)', bij de Staf van het Gewest Marechaussee Arnhem aan het Eusebiusplein te Arnhem.

Op 29 april 1943 wordt door de bezetter bekend gemaakt dat het personeel van het voormalig Nederlandse leger weer terug in krijgsgevangenschap moet, uitgezonderd o.a. de oud-militairen onder het huidige politiepersoneel. Medio juni volgt het bericht dat deze politiemensen zich echter wél voor krijgsgevangenschap moeten melden, maar op basis van een *bescheinigung* (verklaring van onmisbaarheid) vrijstel-

In Ede wordt op 20 mei 1918 Christiaan Hollebrands geboren. Chris groeit op in een gezin met vijf kinderen en volgt na zijn lagere school vier klassen ulo. Zijn vader is onderofficier bij de artillerie. Voor zijn dienstplicht meldt hij zich in maart 1938 bij het 22e Regiment Infanterie in zijn woonplaats Ede. Hij wordt opgeleid tot onderofficier en vervult als dienstplichtig sergeant-titulaire de functie van sergeant-verbindingen bij het parate Ite bataljon van zijn regiment. In maart 1939 tekent hij een contract voor zes jaar als sergeant-capitulat en wordt dan bevorderd tot sergeant-effectief. Dit dienstverband geeft hem na zes dienstjaren de zekerheid dat hij een baan in overheidsdienst krijgt.

Marechaussee Hollebrands

In Europa lopen de spanningen op na de Italiaanse aanval op Albanië op 7 april 1939. In Nederland vertrekken kort daarop de parate infanteriebataljons als zogenaamde grensbataljons naar de landsgrenzen. Hollebrands' bataljon, nu als 22e Grensbataljon, bevindt zich in het gebied Fort Westervoort, Zevenaar, landsgrens. Bij een Duitse inval heeft het bataljon de opdracht om de grensoverschrijdingen te melden, de vijandelijke opmars te vertragen door vernielingen uit te voeren en daarna terug te trekken achter de IJssellinie.

In de vroege ochtend van 10 mei 1940 nadert bij verrassing een Duitse pantser trein de IJssel bij Westervoort, waar de brug op tijd door de Politietroepen wordt opgeblazen. Ook het 22e Grensbataljon voert zijn taak uit en trekt daarna terug in de hoop de overgangsplaatsen over de IJssel te bereiken, maar stuit tussen Duiven en Westervoort op vijandelijke troepen. Met vele anderen wordt Hollebrands daar op deze eerste oorlogsdag krijgsgevangen gemaakt. Via een tentenkamp in Bocholt vlak over de grens komt hij uiteindelijk terecht in krijgsgevangenkamp Stammlager II D te Stargard bij Stettin. Na de Nederlandse capitulatie keert hij op 9 juni terug en gaat een maand later met groot verlof.

Terugvoering in krijgsgevangenschap

Op grond van de op 29 April 1943 in de dagbladen gepubliceerde bekendmaking van den Wehrmachtbefehlshaber in den Nederlanden betreffende terugvoering in krijgsgevangenschap van de voormalige Ned. weermacht worden bij deze voor aanmelding opgeroepen:

Het dienstplichtige en reservepersoneel beneden den rang van officier van de onderstaande regimenten en van alle in de jaren 1939 en 1940 door deze regimenten opgestelde formaties, voorzover het in Mei 1940 in werkelijken militair dienst was.

Zij moeten zich melden, telkens tusschen 8 en 12 uur: in het „WEHRMACHTLAGER“, AMERSFOORT, ZONNEBLOEMSTR.: De dienstplichtigen der Zeemacht en al haar oorlogsformaties op 19 Juli 1943;

de dienstplichtigen van het 22e R. I. op 20 Juli 1943; van het 1e regiment Huzaren en het 1e regiment Huzaren Motorrijders op 21 Juli 1943;

van het 2e regiment Huzaren en het 2e regiment Huzaren Motorrijders op 22 Juli 1943;

van het 3e regiment Huzaren, het 4e regiment Huzaren, het 1e eskadron Pantserwagens en het 2e eskadron Pantserwagens op 23 Juli 1943.

ling zullen krijgen. De landelijke pers van 12 juli meldt dat de manschappen van het 22e Regiment Infanterie zich op 20 juli dienen te melden in het *Wehrmachtlager* te Amersfoort. Ondanks zijn vrijstelling heeft Chris hier kennelijk geen vertrouwen in, duikt op 15 juli onder en neemt zijn uniform en wapen mee. Als gevolg hiervan wordt hij per 16 juli disciplinair ontslagen en daarnaast ook voor opsporing gesignaleerd.

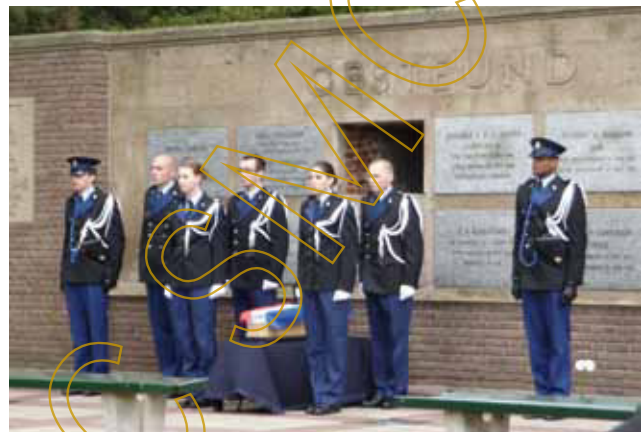
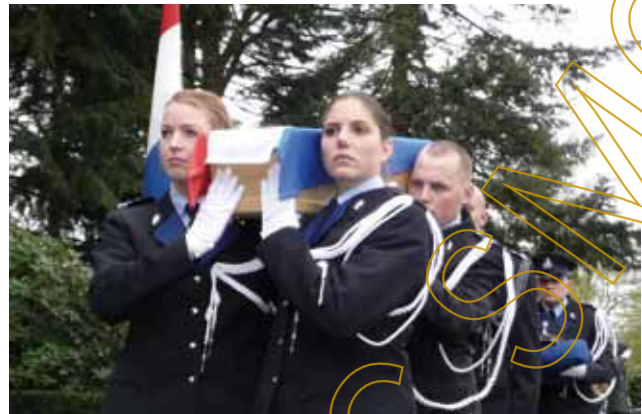
Een oudere broer van Chris woont in Sliedrecht en is daar illegaal bezig met het onderbrengen van joden. Broer Joop, landmeter van beroep, kent de Biesbosch als zijn broekzak en brengt Chris onder op een van zijn woonarken in de Biesbosch. Een wirwar van kreken, grienden, rietvelden en bossen maakt de Biesbosch een belangrijke schuilplaats voor onderduikers. Veel van de onderduikers werken op de boerderijen daar. Ook is dit gebied een veilige haven voor illegale werkers. De Duitsers en hun handlangers daarentegen zijn bang het gebied te betreden en hun acties hebben daar maar weinig effect.

Hollebrands is niet de enige politieman die is ondergedoken, velen zijn hem om allerlei redenen voorgegaan. Om het politiepersoneel in het gareel te houden bepaalt de *Höhere SS-und Polizeiführer* Rauter dat voortaan de familieleden van ondergedoken politiemannen zullen worden gegijzeld. Vader en moeder Hollebrands, respectievelijk 66 en 61 jaar oud, worden dan op 3 augustus opgepakt en via het Huis van Bewaring in Arnhem een week later naar kamp Vught gebracht: de vrouwen in het *Frauenlager* en de mannen in het *Geisellager*. Om zijn broer niet in een moeilijk dilemma te brengen vertelt Joop niets aan Chris hierover. Op 16 december bezoekt Rauter kamp Vught en zegt de ongeveer honderdvijftig gegijzelde familieleden toe dat ze voor Kerstmis weer naar huis mogen. Moeder Hollebrands mag op 18 december weg en vader Hollebrands een week later, maar drie maanden later overlijdt vader Hollebrands aan een hartverlamming.

De illegaliteit in de Biesbosch heeft een nijpend tekort aan wapens. Ze besluiten in september 1944 na 'Dolle Dinsdag' om kleine groepen Duitsers, die vanuit Brabant via de Biesbosch terugtrekken, te overvallen en gevangen te nemen. Ze zullen worden ondergebracht op in de Biesbosch verborgen boten welke als gevangenenkamp dienst zullen doen. Voor de bewaking van de gevangenen zorgen enkele vrijwilligers onder de onderduikers waaronder ook Chris Hollebrands. In korte tijd zijn al tientallen Duitsers gevangen genomen, zonder ook maar één slachtoffer aan de vaderlandse kant.

Op vrijdag 22 september wordt de dagelijkse gang van zaken verstoord: twee Duitse SS'ers staan bij een boer in Happen-Hennip in de Biesbosch op de stoep en willen zijn auto vorderen. Gelukkig mankeert er iets aan de auto, maar daarmee laten ze zich niet afpoeieren, ze komen de volgende dag terug. Na het vertrek van de heren gaat de boer in grote wanhoop naar de wacht van de gevangenisboot die bij hem in de buurt ligt, om hulp te vragen. Daar deze boer hen dagelijks van melk voorziet, zijn Chris en twee andere bewakers meteen hiertoe bereid.

Geheel op eigen verantwoording, dus zonder de leiding van de illegale Biesboschgroep te informeren, besluiten de drie om de volgende dag die Duitsers zelf te overvallen. Ervaring hiermee hebben ze helemaal niet maar kennelijk maken de eerder behaalde successen van de bedreven Biesboschgroep de drie wat overmoedig. Hoe de overval op die zaterdag is verlopen, is niet bekend geworden, maar wel dat er wordt geschoten en het dienstpistool van Chris weigert. Hij valt dood neer, de andere twee kunnen nog ontkomen. De Duitsers slaan meteen groot alarm en alle toegangen tot de Biesbosch worden afgesloten. Bij

Bijzetting op 26 april 2012 in het Mausoleum te Ede

het onderzoek wordt op het lijk van Chris een oranje armband van de Binnenlandse Strijdkrachten gevonden met de opdruk 'District Rotterdam'. Dit zet ze gelukkig op het verkeerde spoor: ze concluderen dat de aanvallers niet uit deze streek komen. Er volgt geen razzia, de onschuldige bewoners van het gebied laten ze met rust, de schepen worden niet gevonden, en 'slechts' drie boerderijen in de buurt worden als vergelding met handgranaten vernield.

Christiaan Hollebrands is eerst lokaal begraven. Zijn broer Joop schrijft: 'Op 21 september 1945 heb ik hem laten opgraven en is zijn stoffelijk overschot begraven te Ede in het zelfde graf als vader'. Van het overlijden van Chris is pas op 22 februari 1946 in Arnhem aangifte gedaan. Bijzonder is dat bij het opmaken van de overlijdensakte abusievelijk de datum van de herbegraving, dus 21 september 1945 in plaats van 23 september 1944 als overlijdensdatum wordt genoteerd.

In Ede wordt in 1945 op de Paasberg met behulp van de Canadese bevrijders een uniek verzetsmonument gebouwd, het Mausoleum. Op de muur staan vierenveertig namen van omgekomen verzetsmensen waaronder die van Chris Hollebrands. De meesten zijn er ook daadwerkelijk bijgezet, de laatste in augustus 1946. Op initiatief van de gemeente Ede zijn op 26 april 2012, achtenzestig jaar na zijn overlijden, ook de stoffelijke resten van Chris Hollebrands bijgezet in het Mausoleum met (beperkt) militair eerbetoon door de Koninklijke Marechaussee en het Korps Nationale Reserve.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee. De foto's van de bijzetting zijn van de auteur.

Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op het redactieadres of rechtstreeks per e-mail aan de auteur op marechaussee4045@gmail.com.

Marechaussee van 1875 tot 1895

Reeks verhalen uit de oude doos: Deel 16: Brigadecommandant Poulusse helpt een bejaarde collega-brigadecommandant om een ernstige verkrachtingszaak op te lossen, wordt overgeplaatst naar de brigade te Neuzen die is gevestigd in een niet erg efficiënt gebouw, wordt daar tegengewerkt door een jaloerse ondergeschikte en weet door slim rechercheren, een diefstal van gouden juwelen op te lossen.

In de vorige afleveringen van deze serie maakten wij kennis met oud-collega Pieter-Jan Poulusse uit Tholen die van 1875 tot 1895 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee heeft gediend. Zijn avonturen heeft hij later in biografievorm vastgelegd in 252 korte verhalen die een goed beeld geven van het harde leven in de tijd van onze (over-) grootouders. In deel 15 verhaalde hij over het aanmatigende gedrag van een jager die hem wel even zal vertellen hoe je stropers vangt, moet met zijn voittallige brigade meerdere zondagen in het jachtveld surveilleren, spant zich in om een collega-marechaussee aan de studie te krijgen zodat hij nog wachtmeester kan worden, ontdekt dat de veldwachter in Aalst zich aan zijn verantwoordelijkheden onttrekt (zodat de Marechaussee het weer moet opknappen) en doet een ontdekking van amoureuze aard in een kapel. Wij vervolgen zijn dagboekverhalen uit die tijd en handhaven daarbij zijn authentieke schrijfwijze met alle eigenaardigheden van dien.

Hulp aan een collega te Heeze

'Tengevolge de uitbreiding van het Wapen in het Noorden van ons land was daardoor feitelijk een tekort aan geschikte onderofficieren in het Zuiden. Zo was er een bejaard marechaussee op de Brigade Heeze aangesteld tot brigadecommandant. De man had zich al spoedig door inspanning overwerkt en moest in een ziekenhuis te Eindhoven worden opgenomen. Na een geruime tijd aldaar te zijn verpleegd was hij weer als hersteld en op die brigade teruggekeerd. Hij was een brave, nette man, vader van een gezin en daarom gevoelde ik mij verplicht hem mijn hulp en vertrouwen aan te bieden, welk aanbod hij dankbaar aanvaardde. Na hem zo menig maal van dienst te zijn geweest, kwam hij op een dag mij mededelen over een verkrachting op een minderjarig meisje in een veld door een onbekend persoon. Van dat gebeurde was door hem proces-verbaal opgemaakt. Een drietal maanden daarna kwam hij tot de wetenschap dat er zich een berucht persoon te Helmond woonachtig, onder Heeze en omstreken bezig hield met het stellen van wildstrikken in het jachtveld. Die persoon kwam verdacht voor als de dader van die gepleegde verkrachting te zijn. Aangezien hij geen kans zag die zaak in behandeling te nemen, kwam hij mij daarover raadplegen. Ik stelde hem voor de brigadecommandant te Helmond de verdachte persoon in zijn woning te doen arresteren en in de kazerne in bewaring te houden. Vervolgens op een gunstig bericht over de aanhouding direct per stoomtram met het minderjarige meisje ter confrontatie zich naar Helmond begeven. Wanneer hij daar door dat meisje werd herkend, dan hem tot bekentenis trachtte te brengen en als dat gelukken mocht hem dan de plaats waar de aanranding had plaatsgehad te laten aanwijzen. Wanneer

zulks met goed gevolg had plaats gehad, dan de dader aanhouden en ter beschikking van de Justitie te 's Bosch opzenden. Nauwkeurig had hij mijn opgegeven advies met gunstig resultaat opgevolgd en werd den dader later tot zes jaren gevangenisstraf veroordeeld.

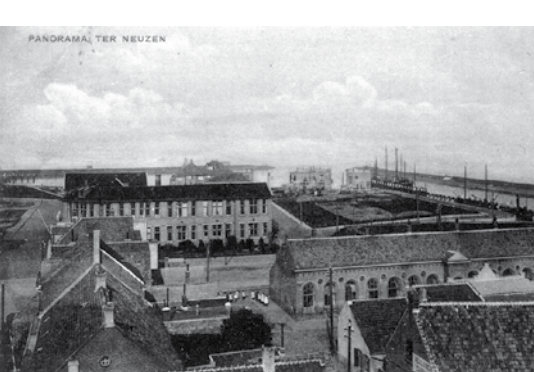
Over dien goede behandeling dier zaak kreeg hij, de brigadecommandant, een prachtige dankbetuiging van den Procureur Generaal en den President van het Gerechtshof en was hij voor zijn verdere diensttijd gekend als een kundig onderofficier.'

Kazernegebouw te Valkenswaard

'Het kazernegebouw door een particulier, de Burgermeester van Best, gebouwd en aan het Rijk verhuurd was een van de doelmatigste, welke ik nog had bewoond. Toch liet de huisvesting van de manschappen nog veel aan doelmatigheid te wensen over. Op voorstel van de Divisiecommandant was er een afzonderlijk stenen gebouw geplaatst, dienstig tot stalling der paarden tijdens de inspecties van den divisie- of districtscommandant. Zelden werden er evenwel paarden in gestald, zodat die stalling als geheel onnodig kon worden beschouwd. Met minder, laat staan met dezelfde kosten had het gebouw veel doelmatiger kunnen worden gebouwd.'

Marechausseekazerne van de brigade Heeze. Foto Marechausseespooren.

Terneuzen anno 1900

Noordstraat 1900

Wapen Terneuzen

Voormalige artilleriekazerne Terneuzen

Overplaatsing naar Neuzen op 15 oktober 1892

'Den 15 October 1892 was ik op verzoek overgeplaatst naar de Brigade te Neuzen. Op gemelde datum vertrok ik met mijn gezin per spoor van Valkenswaard naar Neuzen alwaar we op dezelfde dag in een gewenste stemming zijn aangekomen en intrek genomen in het kazernegebouw. Al wat mij daar tot woning ter beschikking stond, bevond zich in een nette en zinnelijke staat. Zo ook het brigadebureau. Drie manschappen en een brigadier ondergeschikt maakten het complete personeel der brigade uit. Al spoedig kom ik tot de ontdekking en via mededeling door de manschappen dat er veel wantgedierte in de kazerne aanwezig was. Op mijn aandringen had de huiseigenaar al spoedig het gebouw van het ongedierte doen zuiveren met goed gevolg. Het inwendige van het gebouw liet aan doelmatigheid veel te wensen over. Des zomers was er veelal gebrek aan drinkwater, dat dan dikwijls met tanks per spoor uit België werd aangevoerd. Al spoedig wist ik daarin verbetering te brengen door toestemming van den garnizoenscommandant te verkrijgen vanuit de bestaande regenbakken van het Departement van Oorlog ook drinkwater te mogen betrekken, omdat ik vermeende daarop ook recht te hebben evenals de troepen in het garnizoen.

Niet lang nadat ik op de brigade was, werd het mij duidelijk, dat ik tegen de verwachting van brigadier Brugmans, op die brigade als brigadecommandant was geplaatst. Verder kwam ik tot de wetenschap, dat hij met den Inspecteur van Politie het onderling eens waren geworden om mij in dienst tegen te werken, door mij onkundig te laten aan hetgeen er in de dienst voorviel in de gemeente. In het begin van mijn optreden was ik begonnen met mij op de loskade onder de

bootwerkers te begeven en daar voortdurend getracht mij eigen te maken, dat mij dan ook wel gelukte. De gemeentepolitie was door hun optreden veel geminacht en vooral de Inspecteur, die zelfs door velen gehaat was. Veel misbruik werd er door de bootwerkers gemaakt van de sterke drank. Het was al spoedig door hen bekend dat wie wat ruim aan drank genuttigd had en alzo in een kennelijke staat verkeerde in het openbaar waagde mij aan te spreken een bekeuring op zijn hals haalde. Gevolg wanneer een zich daarover bij zijn collega's beklaagde een verwijt te horen kreeg, hij zelf daarvan de schuld ondervinden moest.'

Diefstal van goud te Goes

'Het was bij mij regel, dat de Marechaussee Planton (Kazerne-dienst) gedurende dien dag spoor en tramdienst te verrichten had en zo kwamen er op een najaarsavond twee onbekend verdachte personen met de Provinciale stoombootdienst van Vlissingen te Neuzen mee. De Marechaussee sprak die personen aan waarvan er een in de duisternis wist te ontkomen, doch den andere bracht hij in de kazerne, die mij bij zijn verhoor te kennen gaf onder Goes werkzaam te zijn geweest en nu voornemens was naar België te gaan waar hij ook zijn vrouw woonde. Bij een visitatie op hem bevond in zijn bezit gouden mutsspelden zoals in Zuid-Beveland worden gedragen. Op mijn vragen naar de herkomst gaf hij te kennen, die voorwerpen van zijn vrouw waren, een geboren Belg en nog nimmer in Holland was geweest. Bij het nazien van het merk bevond zich daarop geen Belgisch maar een Hollands merk. Op grond daarvan kwam ik tot het vermoeden dat hij zich aan diefstal had schuldig gemaakt en liet hem opsluiten in het arrestantenlokaal. Inmiddels verspreidde ik een telegrafisch signalement van de persoon en het goud. Den volgende dag zond ik hem als voorlopig aangehouden naar de gevangenis te Middelburg ter beschikking van den officier van Justitie, die aanvankelijk zeer verstoord was over de door mij gedane aanhouding. In den loop van dien zelfde dag kreeg ik telegrafisch bericht van de Commissaris van politie te Goes, dat de aangehoudene de diefstal van het goud en een horloge ten nadele van een slaapsteehoudster aldaar gepleegd was, alwaar hij met den verder onbekend geblevene enige dag op logement hadden doorgebracht. Genoegzaam bewijs bijeengebracht om hem zijn verdiende straf te kunnen doen ondergaan.'

Mutsspelden.

Met dank aan Pieter-Jan Poulusse. Bewerkt door wmr1 b.d. H.A. Basten, in der tijd archivaris van het Museum der Koninklijke Marechaussee te Buren.

Deze serie over de dienstperiode van Pieter-Jan Poulusse, waarin hij als marechaussee, brigadier en wachtmeester, de maatschappij moest beschermen tegen bedelaars, visstropers, zigeuners, smokkelaars, dronken collega's, manschappen en dominees, wordt vervolgd.

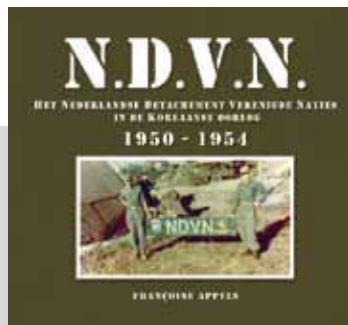

Nederlands Detachement Verenigde Naties

Oktober 1950, op de vijftiende van deze maand is het 65 jaar geleden dat het NDVN, het Nederlands Detachement Verenigde Naties in de Koreaanse oorlog, werd opgericht. Drs. Françoise Appels, dochter van een Korea-veteraan schreef een boek over het detachement.

Françoise Appels: 'Ik zocht naar een toegankelijk boek dat de periode beschreef waarin mijn vader in Korea diende; dat was er niet. Het werd tijd dat er 65 jaar later een hedendaags naslagwerk over de Korea-vrijwilligers zou verschijnen'. Voor het boek interviewde Françoise Korea-veteranen van verschillende detachementen en kinderen van gesneuvelde militairen. Voor de pagina's die gewijd zijn aan de brigade van de Koninklijke Marechaussee zocht zij contact SMC'er Arie van Veen die haar materiaal verstrekke en van advies diende. Dit gedenkboek is een eerbetoon aan de Nederlandse vrijwilligers die in Korea voor recht en vrijheid hebben gevochten.

Te koop voor € 49,95 (exclusief verzendkosten) via: ndvngedenkboek@gmail.com

Na de Tweede Wereldoorlog was Korea verdeeld in een communistisch Noord-Korea en een door Verenigde Staten gesteund Zuid-Korea. Op 25 juni 1950 viel Noord-Korea onverwachts Zuid-Korea binnen en veroverde een groot deel van dat land. Al snel nam de VN een resolutie aan om Zuid-Korea militaire bijstand te bieden. Aan de door de Amerikanen geleide VN-troepenmacht ging Nederland deelnemen met een bataljon infanterie en een marineschip. Vrijwilligers van de Koninklijke Marechaussee (MP) vervulden er Militaire Politietaken (zie aprilnummer 2013 van Marechaussee Contact pag. 12). Er hebben ruim 4.700 Nederlandse militairen in Korea gediend. 124 Nederlandse militairen gaven hun leven voor de bevrijding van Zuid-Korea.

Herdenking 5 september

Op zaterdag 5 september 2015 werd in het Nationaal Herdenkingspark Roermond bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962 voor de 28e maal de jaarlijkse Nationale dodenherdenking gehouden.

Meer dan 17.000 Indië-veteranen, familieleden en nabestaanden, pelgrimeren ieder jaar weer naar het Nationaal Herdenkingspark Roermond om de ruim 6200 jonge mannen en vrouwen te eren en te gedenken, die gedurende de jaren 1945-1962 tijdens militaire acties in het toenmalige Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea het leven lieten.

De herdenkingsplechtigheid vond plaats bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962 dat in 1988 door ZKH Prins Bernhard is onthuld. Bij dit monument zijn per onderdeel de gesneuvelden op een bronzen plaquette vastgelegd, daarnaast staan op 18 roestvrijstalen zuilen ook alle namen vermeld. De herdenking stond mede in het teken van de 122 Nederlandse militairen die zijn gesneuveld in de Koreaanse oorlog (1950-1953).

Na het welkomstwoord door de heer Limpens, voorzitter van de stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 en een openingsgebed hield, Minister-president Mark Rutte een indrukwekkende toespraak. Daarna volgde de officiële kranslegging door hem, namens de Ministerraad. Vier F16's verzorgden de ceremoniale fly-over en de missing man formatie. Bijzonder was ook de toespraak van generaal b.d. Ted Meines.

Er werden ruim tachtig kransen gelegd namens de diverse organisaties, onder andere namens de Staten Generaal, namens de Nederlandse Strijdkrachten, kranslegging bij het Monument voor Indische burgerslachtoffers, kranslegging namens de stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 bij het Monument voor Vredesoperaties en bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962.

De Koninklijke Marechaussee werd vertegenwoordigd door de Commandant van het Wapen, luitenant-generaal dr. Hans Leijten.

Namens het bestuur van de SMC waren aanwezig brigade-generaal b.d. KMar Jack Vlaming, luitenant-kolonel b.d. KMar Frans Meijer, kapitein b.d. KMar Pier Scholte en Indië-veteraan Charles Besançon. Frans Meijer legde namens SMC een krans bij de plaquette Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee. Tevens was aanwezig een aantal SMC-begunstigers / Indiëveteranen, onder andere J.A.M. Hectors, L.J. van der Veer, Th.G. de Wit, B.Tj. Rinkema, Th.M.J. Moors, L. Hulzebosch, W. Mensink, N. Titchi en J. Gatsma. Laatstgenoemde droeg tijdens de herdenking onze SMC-vlag, bij aanvang van de herdenking liep hij trots in het eerste rot. Voorts waren enkele familieleden / partners aanwezig.

De heer Jan Hectors heeft voor de twintigste keer namens mevrouw Henny Hagenouw-Prins voor haar gesneuvelde broer bloemen op de plaquette verzorgd. Tenslotte een oprecht woord van dank voor de heer A. Van Veggel. Hij heeft zonder onderbreken een ieder van eten en drinken en tevens van een stoel voorzien.

Het Orkest van de Koninklijke Luchtmacht en het Koninklijke Roermondse Zang- en Muziekvereniging samen met het Weerter Gemengd Koor Vivace zorgen voor de muzikale ondersteuning. De erewachten worden gevormd door het 41e Pantser Genie Bataljon uit Oirschot, de Koninklijke Marechaussee en het 12e Infanterie Bataljon Regiment van Heutsz uit Schaarbergen 11e Luchtmobiele Brigade.

Foto's van deze herdenking kunt u op onze website bekijken.

KORPS MILITAIRE POLITIE/KONINKLIJKE MARECHAUSSEE
NEDERLANDS - INDIE
1945 T/M 1951

WIJ HERDENKEN ONZE GEVALLEN COLLEGA'S

KARSSSEN B.C.M.	15-03-1947	KLAASSEN E.	27-03-1948
KEROTS H.B.	08-06-1948	KLAASSEN L.	17-02-1948
AGGES BIN MOEDARI	03-05-1949	KLEMKX J.B.	05-04-1950
ABAN	25-04-1946	KUIPERS K.	26-01-1951
BAAR M.C.V.	04-04-1947	LAN T.	21-12-1948
BANNENBERG A.H.C.M.	02-12-1949	LIU TONG SOEN	18-02-1949
BARKMEYER J.C.	30-04-1947	LINDEN M.S.M.V.J.	18-02-1949
BERGMAN J.G.	12-02-1949	LOUATTY A.	23-11-1947
BLOK H.F.	27-01-1948	MEURER C.	04-11-1949
BOSCH H.	18-08-1949	NISSEN W.V.	28-03-1949
CARELSZ J.F.	29-03-1949	PANGEMANAN C.	13-03-1949
DAMHUIS T.S.A.	08-05-1949	PRINS	03-05-1949
DEKKAMP A.A.	23-05-1950	RAJSTAMP P.	19-11-1947
DIJKSTER H.	24-01-1945	RIJN P.G.	12-08-1949
DIJK T.V.	26-02-1947	RIS C.	20-12-1949
DIJKSTRA K.	23-08-1949	STOLK P.	20-05-1949
ELLIOT J.	23-08-1949	SUKKEL J.D.	17-04-1948
ELLEN H.	27-08-1946	TERPARY E.	25-07-1949
FENTEIM G. de	24-09-1940	TERPSTRA T.F.	26-07-1949
GERMEBAAD H.W.	09-07-1950	THARGENG TIOA	18-10-1947
GRAAF C. de	08-09-1947	THIOGENTIE	20-07-1948
GRAY J. de	11-02-1949	TONGS	20-03-1949
HENDRIK W. de	11-02-1949	VERBEEZEN T.F.	27-09-1948
HUIJAGRAAF J.	20-04-1949	VERSTAPPEN H.	26-04-1947
JANSEN	15-08-1940	VERSTEEGH	31-08-1949
JONK H.	13-01-1947	VESTERMAN J.	20-10-1950
KAYAN	23-01-1948	WERKMAN J.	31-07-1947
KARSEN H.A.	29-08-1949	WORMAN J.F.	15-07-1949
KERST J.	20-12-1946	JACKSON J.T.H.F.	23-10-1946
OLSEN J.	04-08-1946	REPERMAN J.F.	25-12-1945

Herdenking Slag om Arnhem op de Koning Willem III-kazerne

Op 18 september 2015, 71 jaar na het begin van Operatie Market Garden is op de Koning Willem III-kazerne herdacht dat de kazerne een even belangrijke als bijzondere rol speelde bij de opvang van gewonde geallieerde militairen. Fred Klijndijk stuurde ons onderstaand verslag van deze herdenking.

Als gevolg van hevige gevechten tijdens de Slag om Arnhem van 17 tot 25 september 1944, liggen de ziekenhuizen in en rond Arnhem vol met gewonde geallieerde en Duitse militairen. Zelfs scholen en andere publieke ruimtes worden gebruikt om gewonden op te vangen. De meeste slachtoffers hebben dringend medische verzorging nodig en de Duitse bezetter besluit een aantal legeringsgebouwen op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn te laten inrichten als Airborne Hospital. Meer dan achttienhonderd Britse en Poolse gewonde krijgsgevangenen worden er gedurende vier weken verpleegd. Enigszins hersteld en in staat om te lopen worden de krijgsgevangenen telkens in groepen in veewagons naar kampen in Duitsland afgevoerd. De Schotse commandant

Vervolg van pagina 23

van het Airborne Hospital kolonel dr. Graeme Warrack is niet van plan zich ook te laten afvoeren naar een krijgsgevangen-kamp in Duitsland en verstopt zich in een holle ruimte boven twee kasten in zijn werkkamer. Als, na een verblijf van veertien dagen in die ruimte, de Duitsers de kazerne hebben verlaten ontsnapt dr. Warrack hier vandaan. Met veel hulp van verzetsstrijders weet hij zich, na een barre en gevaarlijke tocht van meer dan drie maanden door ons land, bij de geallieerden ten zuiden van de Biesbosch aan te sluiten. Ieder jaar rond 18e september wordt deze gebeurtenis op de Koning Willem III-kazerne herdacht. Zo ook dit jaar. Basis-school Berg en Bos heeft het monument dat aan het Airborne Hospital herinnert geadopteerd en 38 kinderen van groep 7 waren op vrijdag 18 september naar de kazerne gekomen om, samen met veel genodigden, de gebeurtenissen rond de Slag om Arnhem te herdenken. Plaatsvervangend commandant van het Opleidings-Trainings- en kenniscentrum Koninklijke Marechaussee (OTCKMar) luitenant-kolonel Van Duijvenbode legde samen met de burgemeester van Apeldoorn de heer Berends een krans. Na hen legde de plaatsvervangend commandant van het Operationeel Ondersteu-

ningscommando Land (OOCL) kolonel Kooijman een krans. De defensieattaché van de Britse ambassade in Nederland en zijn collega van de Poolse ambassade legden vervolgens een krans. Vanuit Schotland had de familie van dr. Graeme Warrack een krans gestuurd die namens hen door kapitein Michiel Tattersall en OTCKMar-adjudant Johan Van den Bosch werd gelegd. Drie leerlingen van de Berg en Bos-school droegen zelfgemaakte gedichten voor en ook assisteerden leerlingen marechaussees bij het hijsen van de Poolse vlag, de Nederlandse vlag en die van het Verenigd Koninkrijk. Het Trompetterkorps van de Koninklijke Marechaussee speelde bij het hijsen van de vlaggen de drie volksliederen en zij verzorgde de gehele ceremonie voor een passende muzikale omlijsting. Na een gemeenschappelijke lunch werd door velen van de gelegenheid gebruik gemaakt de kamer te bezichtigen waar dr. Graeme Warrack werkte en de ruimte waar hij zich had verborgen. Deze kamer -de Graeme Warrack room- is geheel ingericht als traditiekamer. SMC behoorde ook tot de genodigden en namens de stichting was onze secretaris Pier Scholte aanwezig.

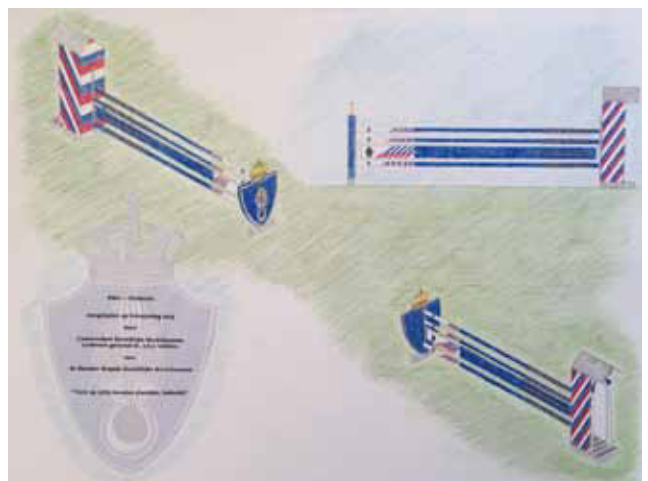
Bereden Brigade KMar verrast met KMar-hindernis

Meestal is het niet zo plezierig als de hoogste baas van een bedrijf of instelling een hindernis opwerpt voor zijn personeel. Scheidend commandant van de Koninklijke Marechaussee (CKMar) Hans Leijtens deed dat ook! Maar gelukkig letterlijk en niet figuurlijk!

Op Prinsjesdag 2015 zag de Bereden Brigade KMar een langgekoesterde wens in vervulling gaan. CKMar bezocht de eenheid 's-morgens, in hun tijdelijke Haagse stal, om hen succes te wensen bij de begeleiding van de Gouden Koets, later die dag. De verrassing was groot toen hij brigadecommandant kapitein Bart Maandag naar voren riep en hem een artist impression van de eerste KMar-hindernis overhandigde. De hindernis wordt momenteel vervaardigd en de eerste balk werd symbolisch overhandigd aan kolonel Felco Koster, commandant van het Bereden Ere-Escorte KMar.

De laatste jaren hebben vele KMar-ruiters deelgenomen aan militaire springwedstrijden, waar wel hindernissen van andere krijgsmacht delen deel uitmaakten van het parcours, maar een KMar-hindernis ontbrak altijd. CKMar had dit vernomen en besloot het startsein te geven voor de bouw van een KMar-hindernis. Hij gaf aan trots te zijn op de bereden diensten van de brigade en wilde zijn dank uitdrukken in de vorm van deze verrassing. De hindernis zal tijdens het springseizoen 2016 voor het eerst deel uitmaken van de verschillende militaire wedstrijden.

SMC wenst de KMar-ruiters in de toekomst toe dat zij als het erop aankomt deze hindernis zonder vrees en blaam zullen nemen!

Reünie beroepslichting 1967-6 Koninklijke Marechaussee

Op 23 september 2015 kwam bovengenoemde lichteing weer samen in het Marechausseemuseum te Buren. Op initiatief van Willem van Weelden werd voor de tweede keer een reünie van deze opleiding gehouden. Ger Hermeling stuurde onderstaand verslag.

Speurwerk

Ondanks gedegen speurwerk werden verschillende lichting-genoten helaas nog niet opgespoord. Het wordt zo gemakkelijk gezegd: 'Het zou leuk zijn om weer eens bij elkaar te komen'. Als je dan alleen maar de beschikking hebt over een lijst met namen en adressen uit 1967 wordt het een hele klus. Toch is Willem er weer in geslaagd om een aantal mensen op te sporen en uit te nodigen. Willem heel hartelijk bedankt voor deze werkzaamheden.

De reünie

De bijeenkomst werd geopend door Willem van Weelden. Allereerst werd stilgestaan bij het overlijden van enkele van onze lichtingsgenoten. Enkele collega's konden in verband met ziekte niet aanwezig zijn. Hen werd beterschap gewenst. Daarna werd het woord gegeven aan kolonel b.d. Ronald van der Heijden, de nieuwe directeur van het museum. Hij heette ons hartelijk welkom en gaf uitleg over de Stichting Marechaussee Contact (SMC) en over het ontstaan en in stand houden van het Marechausseemuseum te Buren. Op de websites <http://www.marechausseecontact.nl> en <http://www.marechausseemuseum.nl> is hierover meer lezen. Onder het genot van een kop koffie met gebak werden heel wat oude verhalen opgerakeld.

Daarna werden we in de gelegenheid gesteld een bezoek te

brengen aan het Marechausseemuseum. Een aantal collega's en partners maakten hiervan dankbaar gebruik.

Terug van het museumbezoek werd in de Dependence van het museum, onder het genot van een natje en een droogje, rustig door gekeuveld. Natuurlijk werd ook een groepsfoto gemaakt.

Stampotten

Nadat Willem van Weelden de aanwezigen had bedankt voor hun komst en deelname aan deze reünie werden zij uitgenodigd aan een zeer uitgebreide, uitstekend verzorgde en zeer smakelijke maaltijd. We konden een keuze maken uit een drietal winterse, Hollandse stampotten, die alle voor zich voorzien waren van de bijbehorende bijlagen.

We kunnen terugkijken op een voor ons geweldige happening, die zeer zeker voor herhaling vatbaar is. We hebben begrepen, dat Willem al bezig is met de voorbereidingen voor een volgende bijeenkomst.

Oproep

Iedereen, die deel heeft uitgemaakt van onze opleiding (peloton 1967-6 beroeps KMar) en niet bij deze reünie aanwezig is geweest, verzoek ik om contact op te nemen met Willem van Weelden via willem.van.weelden@casema.nl, zodat je er een volgende keer wel bij kunt zijn.

Langs deze weg wil Ger Hermeling Willem nogmaals bedanken voor het organiseren van deze reünie. Iedereen heeft genoten. Ook een 'dank je wel' naar het Marechausseemuseum en haar personeel voor de geweldige verzorging en de heerlijke maaltijd. En de redactie bedankt op haar beurt Ger voor zijn enthousiaste verslag!

Nieuwe begunstigers

J.L.H. Denessen
Ber 56-2

H. Josephs
Dpl 61-6

J. Pool
Dpl 75-2

P.J. Sluis
Ber 77-4

K. Viskil
Dpl 63-1
Ber 63-1

J. de Wit
Ber 95-6

S.F. van der Zee
Ber 63-6
MFO; UNTAG

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2843 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur.

G. Aardema
Geboren 2 februari 1920
Overleden 20 augustus 2015
Ber

J. van den Burg
Geboren 29 juni 1934
Overleden 6 juni 2015
Dpl 54-4

T.C. Hoogendoorn
Geboren 13 november 1926
Overleden 7 augustus 2015
OVW; Ned. Indië;
Ber 48 – 81

J.D. Kouwer
Geboren 3 februari 1927
Overleden 28 augustus 2015
Ber 46

A.van der Laan
Geboren 27 maart 1931
Datum overlijden niet bekend
Ber 51-1

J. Muggen
Geboren 4 mei 1935
Overleden 12 september 2015
Dpl 56-2; 4 DMC

W. Nauta
Geboren 21 november 1927
Overleden 5 mei 2015
Dpl Ned. Indië; 1-5 RI; 1MPI

P.J. van der Wal
Geboren 29 december 1925
Overleden 15 september 2015
OVW; ENG; 1 DMC
Ned. Indië; 2 MPI

J.J. van Wesenbeeck
Geboren 14 mei 1933
Overleden 23 augustus 2015
Dpl 53-3

Aanvulling MC 4-2015
A.J.H. de Jong
Geboren 22 mei 1939
Overleden 16 juni 2015
Dpl 59-1

Bestuur en redactie van de
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun
medeleven en wensen
hen sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact

Marechaussee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechaussee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlamming
e-mail: vlamming@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
Bankrekening:
IBAN: NL82 INGB 0003 9121 06
BIC: INGNL2A

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisplein 23
8071 LX Nunspeet
tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Bankrekening 3912106 t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN: NL82INGB0003912106
BIC: INGBNL2A

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Nuldelijnsondersteuning SMC-coördinator

H.J. van Harten
Oude Lagezoom 3,
4328 ED Burgh Haamstede
telefoon 06-38655572 / 0111-720326
e-mail: dvharten@zeelandnet.nl

Indië

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlamming, R. Bouwman, J. Douma, F.H.C. Meijer,
W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout,
E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC - www.marechausseecontact.nl

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winst-oogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland).

SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. het Wapen der Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij het Wapen en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van de Stichting Marechaussee Contact, een reünievereniging opgericht. RVMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reüniefaciliteiten. Elke SMC-begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is wordt automatisch en kosteloos lid van RVMC. Tenzij hij of zij bezwaar hiertegen aantekent. Wel of niet lid zijn van RVMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC-begunstigers.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Nuldelijnsondersteuning

Veteranen Platform, Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldelijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

Marechausseemuseum

Marechausseemuseum in Koninklijk Weeshuis, Buren.

Het museum leidt de bezoeker langs de tijdlijn van de Marechaussegeschiedenis. Van de maréchaussée te voet uit 1814 tot de actualiteit van de Marechaussee van nu.

Het schitterende Weeshuis is een prachtige en geliefde trouwlocatie. En aan kinderen en kleinkinderen is gedacht, zij maken puzzeltochten, kunnen op de foto, klimmen in een voertuig en hebben het er naar de zin! Het Marechausseemuseum biedt daarnaast, onder de naam 'Marechaussee Meeting Point' aanlandwerkplekken en vergaderaccommodatie voor de collega's van Het Wapen.

Welkom in het
Museum der Koninklijke Marechaussee!
Opgericht in 1936.

Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren | 0344-571256
www.marechausseemuseum.nl | postbus@marechausseemuseum.nl

Dagelijks geopend: 12.30 – 16.30 uur | Feestdagen: zie website

